

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1980-1981

9 JUNI 1981

ONTWERP VAN DECREET

betreffende het beheer van afvalstoffen

VERSLAG

namens de Commissie voor ruimtelijke ordening,
leefmilieu en huisvesting
uitgebracht door de heer F. Cauwenberghs

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft de behandeling van dit ontwerp van decreet aangevat op 5 mei 1981 en gedurende verschillende vergaderingen grondig besproken.

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer B. Cools.

Vaste leden : de heer A. Coppieters, mevrouw J. De Loore-Raeymaekers, de heren J. De Seranno, E. Desutter, A. Lagae, C. Moors, T. Smeers, mevrouw M. Smet, de heer A. Smets, mevrouw M. Tyberg-hien-Vandenbussche, de heren A. Van Nevel, R. Van Rompaey ;

de heren G. Boeykens, B. Cools, A. De Baere, J. De Graeve, G. Nyffels ;

• de heren R. Bonnel, Albert Claes, 1. Van Belle, A. Vreven ;
de heren J. Somers, 0. Van Ooteghem.

Plaatsvervangers :

de heren G. Cardoen, F. Cauwenberghs, C. Marchand, J. Van den Nieuwenhuijzen, E. Vankeirsbilck, R. Vannieuwenhuyze ;

de heren E. Coppens, J. Sleenckx, L. Vanvelthoven ;

de heren J. Pede, K. Poma ;

de heer A. De Beul.

Zie :

131 (1980-1981)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nrs. 2 tot 7 : Amendementen

Benevens dit ontwerp waren voordien twee voorstellen van decreet ingediend : het voorstel van decreet van de heer K. Poema C.S. houdende de verwijdering van het afval (Stuk 56 (1980-1981) – Nr. 1) en het voorstel van de heer F. Cauwenberghs C.S. houdende reglementering van de afvalverwijdering in het belang van de openbare gezondheid (Stuk 109 (1980-1981) – Nr. 1).

Ingevolge artikel 17, 2 en 3 van het Reglement van Orde van de Raad werd de behandeling van beide voorstellen aan de bespreking van het ontwerp gekoppeld. De tekst van het ontwerp was echter de basis voor de bespreking.

De taak van verslaggever, aanvankelijk opgedragen aan de heer E. Desutter werd nadat hij plaatsvervangend lid van de commissie was geworden, door uw verslaggever overgenomen.

Algemene bespreking

De Minister leidt de algemene bespreking van het ontwerp van decreet in. Dit ontwerp wil het beheer inzake afvalstoffen in het Vlaamse Gewest op ordentelijke wijze regelen.

De Minister wijst op de hoogdringendheid van dit decreet gezien de recente gevallen van milieuverontreiniging en de soms sluikse wijze van afvalverwijdering in ons gewest. Anderzijds werden de Minister en zijn collega's voor het Europese Hof gedaagd.

Ons land is sedert 15 juli 1977 formeel in overtreding met de EG-richtlijn betreffende de afvalstoffen. Deze richtlijn verplicht de lidstaten om een aantal maatregelen ter zake op te nemen in hun wetgeving, en dit binnen de 24 maanden.

Dit ontwerp gaat in zijn voorbereiding terug tot 1975. De toenmalige Minister van Volksgezondheid en de Staatssecretaris voor Leefmilieu hadden een wetsontwerp voorbereid.

Het feit echter dat de ophaling en verwerking van afvalstoffen als gewestelijke bevoegdheid was bepaald in het koninklijk besluit van 8 januari 1975 tot afbakening, binnen het raam van de huidige bevoegdheden van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin, van de gebieden waarin een gedifferentieerd regionaal beleid, gedeeltelijk of in zijn geheel, verantwoord is, bracht de noodzaak met zich om overleg te plegen met de gewestelijke instellingen. Dit overleg werd voortgezet tot 1980 en leidde niet tot overeenstemming.

Het nemen van een decretale beslissing was immers pas mogelijk nadat de wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen het artikel 107-quater van de grondwet uitvoerde.

Vandaar dat nu een ontwerp van decreet aan de Vlaamse raad wordt voorgelegd. Tevens wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om enkele andere EG-richtlijnen, waarmee ons land in overtreding is, uit te voeren, alsook sommige internationale verdragen.

Deze EG-richtlijnen zijn :

a. de EG-richtlijn betreffende afvalstoffen (15 juli 1975)

Deze geeft een aantal definities en beschrijft het toepassings-

gebied. De lidstaten moeten de nodige maatregelen nemen ter voorkoming van afvalstoffen, en regelen stellen ten aanzien van sommige produkten of produktieprocessen die de afvalverwijdering bemoeilijken. Maatregelen worden eveneens opgelegd voor de verwijdering van afvalstoffen zonder gevaar voor de mens en het milieu, en met maximale recuperatie van grondstoffen en energie.

Daartoe voorziet de EG-richtlijn in de verplichting van een geëigend vergunningstelsel, van een strikte planning met verordenende kracht en van een uitvoerige controle.

De afvalstoffenverwijdering geschiedt volgens het principe „de vervuiler betaalt”.

b. De EG-richtlijn inzake de verwijdering van afvalolie (16 juni 1975)

Deze richtlijn vertoont in haar beschikkingen een analogie met de voorgaande. Ze beschrijft definities, maatregelen voor het onschadelijk verwijderen en het hergebruik, verbod van lozing of storting, de organisatie van de inzameling en de verwerking zonder gevaar voor de mens en het leefmilieu van de afvalolie. Ze verplicht het aanleggen van een register voor de voortbrengers van afvalolie, de organisatie van het toezicht, het verlenen van vergoedingen voor gepresteerde diensten en de invoering van heffingen.

c. De EG-richtlijn aangaande de verwijdering van polychlorobiphenyls en polychloroterphenyls (6 april 1976)

Deze richtlijn legt aan de lidstaten de verplichting op de lozing en de storting van PCB en PCT te verbieden.

Maatregelen voor de verwijdering van deze stoffen zonder risico voor de mens of het milieu worden aan de lidstaten opgelegd alsook schikkingen ter bevordering van het hergebruik. Ook hier geldt het principe „de vervuiler betaalt”.

d. De EG-richtlijn betreffende de afvalstoffen van de titaandioxydeindustrie (20 februari 1978)

Deze richtlijn wil de verontreiniging, door deze afvalstoffen teweeggebracht, verminderen en haar doen beëindigen. Door analogie met de andere richtlijnen worden definities gegeven, en worden de lidstaten tot maatregelen verplicht.

Een stelsel van vergunningen en de organisatie van de controle maakt daarvan deel uit. Verder worden de lidstaten verplicht om bepaalde programma's op te stellen en uit te voeren.

e. Het verdrag van Oslo (15 februari 1972) ter voorkoming van de verontreiniging van de Noordzee

Dit verdrag werd door ons land wel geratificeerd door de wet van 8 februari 1978 maar de uitvoering ervan bij koninklijk besluit kon tot dusver niet gebeuren.

De Minister spreekt vervolgens zijn bijzondere waardering uit voor het Advies van de Raad van State. Deze instelling heeft vrij lang gewerkt aan dit advies maar heeft dan ook zeer degelijk werk geleverd en een groot deel van het ontwerp herschreven. De Raad van State heeft ook duidelijkheid gebracht in een aantal juridische knelpunten, die verband houden met de bevoegdheidsverdeling tussen het nationale en het gewestelijke niveau.

Bij het opstellen van de definitieve versie van het ontwerp werd dan ook maximaal rekening gehouden met dit advies, wat niet wil zeggen dat de raad van State de plaats van de wetgever mag gaan innemen.

De situatie in het Vlaamse Gewest is van die aard dat een meer drastisch en gecoördineerd optreden van de overheid onontbeerlijk is.

Jaarlijks wordt 1,3 miljoen ton huisvuil geproduceerd. Grotendeels wordt deze hoeveelheid in moderne installaties verwerkt maar in slechts weinige gevallen wordt daarbij aandacht besteed aan de mogelijkheden van recuperatie.

Bovendien worden deze installaties, bij gebrek aan een verordend plan, niet altijd optimaal ingeplant en geëxploiteerd. Voor de industriële afvalstoffen, waarvan jaarlijks $\pm 4,4$ miljoen ton wordt geproduceerd, is de toestand nog minder onder controle. De verwijdering geschiedt vaak door private ondernemingen en dit op een vrij disparate wijze.

De lacunes in de wetgeving, het gebrek aan een eenheidsbeleid en de verspreiding van de diensten over verschillende bestuurslagen en departementen maakt een gecoördineerd optreden ook bijzonder moeilijk.

Niet alle industriële afvalstoffen zijn even schadelijk voor het leefmilieu, zodat ook verschillende categorieën van afvalstoffen worden genoemd en geregeld in het decreetsontwerp.

De basisprincipes om deze sector van de afvalstoffen onder een goed beheer te krijgen zijn dan ook : het plan, de vergunningen het toezicht, de meldingsplicht.

Aan de wet van 22 juli 1974 op de giftige afval werd als dusdanig niet geraakt omdat niet alle aspecten daarvan zijn geregionaliseerd. De verbinding met deze wetgeving wordt wel gemaakt door aan de afvalstoffenmaatschappij de bevoegdheid te geven om zelf giftige afval te verwerken en de gewestelijke aspecten van deze wet uit te voeren.

Overeenkomstig het voorgaande legt het ontwerp van decreet een aantal definities vast en beschrijft het zijn toepassingsgebied.

Die afvalstoffen die door andere wetgevingen zijn geregeld zijn hier dan ook uitgesloten (radioactieve afval, afvalwater, de giftige afval, de gasvormige effluënten, kadavers).

Hoofdstuk II handelt over de voorkoming van afvalstoffen door bepaalde producten en productieprocessen te verbieden of aan bepaalde regelen te onderwerpen.

De mogelijkheid van verplichte etikettering is voorzien. In belangrijke mate zullen dergelijke bepalingen van toepassing kunnen zijn op verpakkingsmaterialen. Dergelijke maatregelen kunnen de stroom van afvalstoffen in enige mate beperken en vooral vermijden dat sommige gevaarlijke afvalstoffen ontstaan.

De verwijdering van afvalstoffen kan worden overgelaten aan de bestaande instellingen en ondernemingen, bijvoorbeeld de gemeenten, die hun volle bevoegdheid behouden. Wel zijn deze verrichtingen onderworpen aan de verordenende planning, aan de vergunningen en aan de controle.

In uitzonderlijke gevallen kan de afvalstoffenmaatschappij zelf installaties bouwen en ontwerpen, bijvoorbeeld op vraag van de gemeenten.

De afvalstoffenmaatschappij wordt bij dit decreet opgericht als de noodzakelijke gespecialiseerde instelling die een eenheidsbeleid moet mogelijk maken.

Het statuut van de instelling is dit van een parastatale A, onder rechtstreeks gezag van de Minister, zodat de controle van de Vlaamse Raad efficiënt kan geschieden.

De Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen zullen worden ingeschakeld voor het inzamelen van alle nuttige gegevens voor het opstellen van het plan en voor het uitbrengen van adviezen.

De bedoeling van het opstellen van het plan is het bepalen van het aantal en de aard van de op te richten **verwijderingsinstallaties** enerzijds en de inplantingsplaatsen ervan anderzijds. Dit zal gebeuren op basis van gegevens over de te verwachten hoeveelheden afvalstoffen.

Een stelsel van vergunningen is voorzien en zal in de **uitvoeringsbesluiten** meer in detail worden uitgewerkt. Het opleggen van algemene en bijzondere voorwaarden is voorzien.

Aparte bepalingen zijn voorzien voor de huishoudelijke afvalstoffen, waarvoor de gemeentebesturen bevoegd blijven. Voor huisvuil bestaat de meldingsplicht niet, voor industriële en andere afvalstoffen, wordt ze ingevoerd. Deze meldingsplicht maakt het mogelijk de nodige gegevens te verstrekken voor een op te richten databank.

Inzake invoer en uitvoer van afvalstoffen kan dit decreet echter geen regelen stellen omdat het interstatelijk verkeer een nationale materie blijft.

Het ontwerp voorziet maatregelen' voor bijzondere categorieën afvalstoffen, voertuigwrakken, afvalolie, **landbouwafvalstoffen**, gevaarlijke afvalstoffen en onderwerpt ze aan vergunningen en controle.

In het ontwerp worden in hoofdstuk IX milieuheffingen ingevoerd, ter uitvoering van het principe „de vervuiler betaalt”. Deze **heffingen**, die zullen verschillen naargelang de aard en de verwijderingswijze van de afvalstoffen, zullen dienen om de werkingskosten van de afvalstoffenmaatschappij te dekken. Dergelijke heffingen worden trouwens in verschillende internationale verdragen en richtlijnen opgelegd.

Bij de diverse bepalingen wordt de coördinatie met de wet op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening geregeld.

In het hoofdstuk over het toezicht wordt de Vlaamse Executieve gemachtigd om de bevoegde ambtenaren aan te duiden. De taken van deze ambtenaren zijn eveneens bepaald. De controlerende bevoegdheid wordt ook verleend aan de gouverneurs en de burgemeester.

Er wordt in strenge strafbepalingen voorzien. In het laatste hoofdstuk worden tenslotte overgangs- en **opheffingsbepalingen** opgenomen om de rechtszekerheid te vrijwaren.

De Minister wijst erop dat de voorbereiding van dit decreet veel juridisch, technisch en wetenschappelijk studiewerk heeft vereist. Door de aanneming van dit decreet zal dit **studiewerk** kunnen resulteren in een moderne en gecoördineerde aanpak van het afvalstoffenprobleem.

Na deze inleidende uiteenzetting van de Minister zeggen de meeste leden verheugd te zijn over dit wetgevend initiatief. Zij zijn allen overtuigd van de dringende noodzaak ervan en wensen de bespreking ervan zo snel mogelijk tot een goed einde te brengen.'

Een lid merkt op dat de tekst van het voorstel van decreet houdende de verwijdering van het afval (Stuk 56 (1980-1981) – Nr. 1), overigens in 1979 reeds ingediend onder de vorm van een wetsvoorstel, een opvallende gelijkenis vertoont met het ontwerp van decreet.

Blijkbaar is er ergens een gemeenschappelijke basistekst nl. de teksten voorbereid door de administratie van het Ministerie

van Volksgezondheid.

Een lid deelt mee dat zijn fractie positief staat tegenover het voorliggende initiatief. Hij wenst dat met nauwgezetheid en toewijding wordt gewerkt en dat ook van de uitvoering werk wordt gemaakt.

Hij verwijst in dit verband naar de wet van 22 juli 1974 op de giftige afval – die destijds ook zeer dringend was – maar die nog steeds op belangrijke punten met name artikel 9, de oprichting van een publieke rechtspersoon, niet is uitgevoerd. De wet inzake giftige afval is dus nationaal. Wat gebeurt er wanneer deze wet zal worden uitgevoerd ? Komt er dan geen concurrentie tussen enerzijds het nationale en anderzijds het regionale dat thans voorligt.

Hetzelfde lid is van oordeel dat de zogeheten „wildgroei” inzake afval niet het juist argument is voor het stemmen van dit ontwerp. Deze wildgroei is immers het gevolg van het „wild”, dit wil zeggen onplanmatig, subsidiëren.

Tot slot merkt het lid op dat men de gevaarlijke afvalstoffen goed moet onderscheiden van de giftige. De Koning stelt de lijst van de giftige afvalstoffen op. Hij zou deze lijst zo breed mogelijk kunnen maken dat er niets meer overblijft voor een lijst van gevaarlijke afvalstoffen.

Een ander lid is van oordeel dat het afvalplan een essentieel gegeven is. Het ziet eveneens een probleem in het afbakenen van giftige afval. Hoever gaat men ? Bovendien wijst het lid erop dat afvalbestrijding over de grenzen heen moet gebeuren. In de Beneluxcommissie voor leefmilieu werd dit probleem ook gesteld. Het wenst tevens de aandacht te vestigen op mogelijke bevoegdheidsconflicten en bevoegdheidsoverschrijdende problemen, en zal hierover amendementen indienen.

Een lid formuleert een aantal fundamentele opmerkingen die hij onder de vorm van amendementen zal neerleggen :

1. De afvalstoffenmaatschappij is een zeer belangrijk instrument in het afvalstoffenbeleid. Hij pleit voor een grote deskundigheid ter zake en voor een rationele aanwending van de financiële middelen.

2. Het ontwerp vertoont een centraliserende tendens. De toekenning van de vergunningen gebeurt door de Vlaamse Executieve. Deze wordt erg centraal gesteld. Hij is van oordeel dat de beslissingsmacht gespreid zou moeten worden over meer instanties. Men zou bijvoorbeeld de Bestendige Deputatie kunnen inschakelen, als een beslissingsorgaan in eerste aanleg waarna men in beroep kan gaan bij de Vlaamse Executieve.

Zo krijgt men een grotere zekerheid op een democratische behandeling.

Het lid verwijst in deze context naar het advies van de Raad van State waar eveneens gepleit wordt voor meer inspraak en voor een mogelijkheid tot beroep.

3. De controle en het toezicht wordt in de voorliggende tekst toegewezen aan de afvalstoffenmaatschappij (AM). Hierin schuilt een gevaar. De AM is tegelijk rechter en partij. Aangezien zij zelf activiteiten ontplooit in het bestrijden van de afval controleert zij in feite haar concurrenten en bestaat de mogelijkheid dat zij deze de pas afsnijdt.

4. Inzake straf- en overgangsbepalingen betreurt het lid dat het Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming wordt afgeschaft.

Al deze instellingen zullen aan dit reglement ontsnappen.

De Minister antwoordt op de diverse opmerkingen en verheugt zich over het positieve onthaal van de ontwerp-tekst. Als basistekst voor het voorliggende wetgevend initiatief verwijst hij naar de EG-richtlijn.

Wat de wildgroei betreft is hij van oordeel dat bij gebrek aan een afvalstoffenplan de subsidiëring inderdaad niet planmatig is gebeurd.

Wat het giftig afval betreft verwijst de Minister naar p. 12 en 13 van het advies van de Raad van State waarbij wordt gesteld dat de bevoegdheid van de gewesten inzake afvalophaling en -verwerking zeer ruim is. Hij verwijst eveneens naar artikel 13, § 1,9 van het ontwerp.

Alleen het opslaan in de bodem van giftig afval is nationaal. Wat de concurrentie gevaarlijke-giftige afvalstoffen betreft, zal een lijst worden opgesteld van de gevaarlijke afvalstoffen.

Wat de opmerkingen over de centralisatie betreft, merkt de Minister op dat dit juist het middel is om wildgroei te beperken.

Inzake de mogelijkheid tot beroep verwijst de Minister naar p. 20-21 van het advies van de Raad van State waar uiteengezet wordt waarom inspraak verkozen wordt boven beroep

Hierop **replicieert** een lid dat inspraak en beroep mekaar niet uitsluiten en kunnen gecombineerd worden.

De Minister deelt deze mening niet. Zijn inziens moet de grondige inspraak, waarin het ontwerp van decreet voorziet, volstaan.

In een tweede vragenronde deelt een lid mee te hebben vernomen dat naast dit decreet nog een nationale wet nodig is voor Brussel en voor de grensoverschrijdende problemen.

De Minister antwoordt hierop dat er voor Brussel inderdaad een wet moet gestemd worden.

Tevens zijn er grensoverschrijdende problemen. Invoer en doorvoer zijn handelingen van interstatelijk verkeer. Het gewest heeft ter zake geen bevoegdheid.

Het ontwerp beperkt zich tot een Vlaams afvalplan.

Een lid werpt het probleem op van het interregionale afvalverkeer. Daarvoor kan de Vlaamse Raad niet statueren, hoe gaat men dan invoer van bepaalde afvalstoffen uit Wallonië verhinderen ?

In aansluiting hiermee zegt een ander lid dat het beperkt zijn in de ruimte van regelende bepalingen inzake afval een probleem is. Enerzijds wenst men de invoer van ongewenste afval te verhinderen, anderzijds kan de invoer en verwerking van sommige afvalstoffen rationeel zijn, om bijvoorbeeld een bepaalde inrichting maximaal te doen renderen.

Een lid wenst gegevens over de afvalstroom die in ons Gewest wordt in- en uitgevoerd. Bovendien wenst het te weten hoe men probleem van de afval koppelt aan de zorg voor het natuurbehoud. Wat is men bijvoorbeeld zinnens met de **kleiputen** in Vlaanderen – moeten dit allemaal stortplaatsen worden ?

De Minister antwoordt dat hij de Minister van Financiën gevraagd heeft aan de douaneposten tellingen te laten doen. Hij meent te weten dat buitenlandse afval tersluiks ingevoerd wordt, vaak in Belgische vrachtwagens.

Professor Buckens werd gelast met een studie ter zake.

Wat het natuurbehoud betreft, kondigt de Minister een ontwerp van decreet aan inzake landschappen en natuurbehoud.

Wat de bestemming van de kleiputten betreft, dergelijke zaken zullen worden opgenomen in het afvalplan.

Een lid komt nog eens terug op het probleem van het **interregionaal** verkeer. In artikel 8 wordt bijvoorbeeld voorzien in een verbod bepaalde produkten op de markt te brengen. Geldt dit alleen voor de Vlaamse markt of ook voor de Belgische markt ?

Indien het alleen voor de Vlaamse markt is, wat de Minister beaamt, hoe zal men verhinderen dat bepaalde produkten via de Waalse markt in Vlaanderen worden ingevoerd ?

De voorzitter wijst erop dat men moet beginnen met het opstellen van een plan. Bovendien vraagt hij, naar aanleiding van de door de Vlaamse Executieve te stellen regels in verband met artikel 8 of niets kan ondernomen worden om de termijn van 30 jaar, tijdens **dewelke** autowrakken (uit ongevallen) moeten worden bewaard, te verkorten.

De Minister antwoordt hierop dat man inzake autowrakken aangepaste vergunningsvoorwaarden kan stellen.

Een lid vreest voor improvisatie. Kunnen wij niet wachten op het resultaat van een vergelijkende studie die in **Benelux**-verband aan de gang is.

De Minister repliceert daarop dat wij geen voorlopers zijn, integendeel. Het ontwerp werd o.m. gemaakt op basis van een vergelijkend studie. Hij deelt ook mee dat de OESO een vergelijkende studie maakt over de afvalstoffen in 24 landen (waar België niet bij betrokken is).

Een lid merkt op dat de gewesten bevoegd zijn voor het toegepast wetenschappelijk onderzoek op de geregionaliseerde materies.

Dit toegepast wetenschappelijk onderzoek zou inzake **afvalstoffen** uiterst belangrijk zijn. Het SCK te Mol doet dergelijk onderzoek. Zou het niet hoogstwenselijk zijn het SCK in dit ontwerp uitdrukkelijk met het wetenschappelijk onderzoek te gelasten.

Een tweede opmerking van dit lid geldt het opdragen aan parastatalen (AM) en paraprovincialen (GOM) van taken die op die manier aan de controle van democratisch samengestelde organen, Vlaamse Raad en provinciale raad, ontsnappen. **Zia** artikelen 13, § 1, 7 en 23 van het ontwerp die de controle toeschuift naar de AM.

De Minister antwoordt hierop dat vanzelfsprekend het SCK van groot nut kan zijn bij het toegepast wetenschappelijk onderzoek inzake afval. Hij doet op dit centrum dagelijks een beroep.

Hij brengt ook begrip op voor de democratische bekommernis van het lid. Nochtans de vaststelling van het plan en het verlenen van vergunningen gebeurt toch door de Vlaams Executieve.

Wat de controletaak van een parastatale betreft verwijst de Minister naar artikel 5 van de EG-richtlijn „... en het houden van toezicht”.

Artikelsgewijze bespreking

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 2

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 3

Op dit artikel wordt door mevrouw Detiège c.s. een amendement ingediend ertoe strekkende op de eerste regel van *littera a* de woorden «van weinig of geen waarde» in te voegen (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 2). Deze toevoeging zou een economische appreciatie insluiten die niet over het hoofd mag gezien worden. Ook de heer Coppieters heeft een amendement in dezelfde zin (Stuk 13 1 (1980- 198 1) - Nr. 4) ingediend.

De Minister is van oordeel dat deze toevoeging niet fundamenteel is. Hij wenst de terminologie van de EG-richtlijn te behouden en vraagt de commissie de amendementen te verwerven. Mevrouw Detiège en de heer Coppieters trekken hun amendement in.

De heer Coppieters wenst in de definitie van afvalstoffen volgende woorden in te lassen «waarvan de houder zich wil ontdoen», (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 4) dit om te vermijden dat afval waar men vaak geen blijf mee weet zoals sloopafval, niet wordt opgenomen.

De Minister en de commissie gaan hiermee akkoord.

In *littera d*, 1 wenst de heer Coppieters toe te voegen «door de normale werking van een particuliere huishouding» (Stuk 13 1 (1980- 198 1) - Nr. 4). De commissie neemt dit amendement aan.

Mevrouw Detiège wenst aan de opsomming van industriële afvalstoffen een vijfde punt toe te voegen «slib van zuiveringsstations» (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 2).

De commissie gaat hiermee akkoord.

Tot slot heeft de heer Coppieters nog een amendement ertoe strekkende in *littera e* ((industriële afvalstoffen», de punten 2 «afvalstoffen van slachthuizen» en 3 «afvalstoffen van ziekenhuizen» te laten wegvallen en in de plaats daarvan een nieuwe *littera k* toe te voegen houdende de definitie van bijzondere afvalstoffen «afvalstoffen van slachthuizen, ziekenhuizen, gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen, alle inerte afvalstoffen die niet van huishoudelijke of industriële oorsprong zijn, evenals slib afkomstig van waterzuiveringsstations, en andere aldus door de Vlaamse Executieve aangegeven afvalstoffen» (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 4).

Deze categorie zou bijzonder afval omvatten die moeilijk in een van de vorige categorieën onder te brengen is zoals sloopafval, spuitbussen, verjaarde geneesmiddelen, **kwik**-batterijen, afvalstoffen van slachthuizen en ziekenhuizen, alsook slib van waterzuiveringsstations, die niet als industrieel afval kunnen worden beschouwd.

De Minister is van oordeel dat de categorie bijzondere afvalstoffen niets nieuws toevoegt. Al deze stoffen zijn niet uitgesloten dus zijn ze geïnviseerd.

Een lid wijst ook op het gevaar een te lange opsomming te geven die toch nooit volledig zal zijn. Het lijkt hem wijzer hierin de visie van de Minister te volgen die zeer getrouw het advies van de Raad van State heeft gevolgd.

Een lid is van oordeel dat er toch een inhoudelijke toevoeging is en dat het opnemen van sommige categorieën onder de definitie van bijzonder afvalstoffen logischer is. Bovendien volgt uit het aanvaarden van het amendement inzake «normale» huishoudelijke afvalstoffen ook plaats moet gemaakt worden door ((abnormale) huishoudelijke afvalstoffen. Deze vallen onder geen enkele littera van artikel 3.

Een ander lid pleit eveneens voor het invoeren van een **littera k «bijzondere afvalstoffen»**. Wij moeten **toekomstgericht** denken. Afvalstoffen zijn het produkt van een bepaalde tijd en een bepaalde plaats, en derhalve voor evolutie vatbaar.

De commissie neemt eenparig de amendementen C en D (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 4) van de heer Coppieters aan, waardoor dus een nieuwe categorie afvalstoffen zijnde de «bijzondere» wordt toegevoegd.

Dit amendement ondervangt het door de commissie positief onthaalde amendement van mevrouw Detiège inzake de toevoeging van «slib van zuiveringsstations».

In verband met de littera h «landbouw afvalstoffen» preciseert de Minister dat deze tekst op verzoek van de Minister van Landbouw werd opgenomen. In verband met de definitie van landbouwafvalstoffen stelt een lid dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen: landbouwafvalstoffen die in de land- en tuinbouw worden hergebruikt; dit zijn geen afvalstoffen in de zin van het decreet. Landbouwafvalstoffen die niet in de land- en tuinbouw worden verwerkt zijn wel afvalstoffen in de zin van het decreet.

De commissie stemt de geamendeerde tekst van artikel 3 eenparig goed.

Artikel 4

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Detiège c.s. ertoe strekkende giftige afval toch in het **toepassingsgebied** van het decreetsontwerp op te nemen (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 2). Immers de gewesten zijn bevoegd voor de giftige afval uitgenomen voor het opslaan ervan in de bodem. Indien de afvalstoffenmaatschappij niet bevoegd is voor de giftige afval wordt zij er ook niet over geïnformeerd en kan zij er ook geen toezicht over houden laat staan verwerven, verwerken, opslaan en verwijderen, zoals bepaald in artikel 13, § 1, 9 van het decreetsontwerp.

De heer Coppieters heeft, vanuit dezelfde bekommernis, eveneens een amendement ingediend erop wijzende dat er een tegenstelling bestaat tussen de uitsluiting van giftige afval in

artikel 4, d en de bevoegdheden van de afvalstoffenmaatschappij toegekend in artikel 13, § 1, 9. Hij stelt derhalve voor punt d als volgt te wijzigen:

«de giftige afval met uitzondering van de bepalingen voorzien onder artikel 13, § 1, 9» (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 4).

De Minister deelt mee dat de uitzondering van giftig afval werd opgenomen om te vermijden dat het decreet een dubbel gebruik zou uitmaken met de wet van 22 juli 1974. Hij gaat wel akkoord met het laatste amendement van de heer Coppie-
ters dat de tegenstelling overbrugt. Dit amendement wordt eenparig aangenomen. Ingevolge de herschikking van artikel 13 moet littera d gelezen worden als volgt «de giftige afval met uitzondering van de bepalingen voorzien onder artikel 13, § 1, 7».

Een lid vraagt waarom in dit artikel, «de afvalstoffen die ontstaan bij opsporing, winning, behandeling en opslag van delfstoffen, alsmede bij de exploitatie van steengroeven», conform het advies van de Raad van State en de EG-richtlijn niet zijn uitgesloten.

De Minister antwoordt dat inderdaad de EG-richtlijn deze materie van het toepassingsgebied uitsluit, doch de lidstaten niet verbiedt ze erin op te nemen. Aangezien in ons land tot nog toe geen eigen regeling bestaat voor de afvalstoffen van delfstoffen en graverijen werden deze in het toepassingsgebied van het ontwerp van decreet opgenomen.

Artikel 4 wordt in zijn gewijzigde vorm eenparig aangenomen.

Artikelen 5 en 6

In verband met artikel 5 wordt opgemerkt dat destijds in de Senaat een wetsontwerp werd ingediend over het in de vrije natuur achterlaten van afval, dit is «zwerfafval». Is het dit wat verboden wordt door artikel 5?

De Minister antwoordt hierop bevestigend.

Op de vraag van sommige leden waarin het verschil ligt tussen artikel 5 en 6 wordt verduidelijkt dat artikel 5 het slui-
storten verbiedt, terwijl artikel 6 het verbod inhoudt, zich te onttrekken aan de door het ontwerp van decreet georgani-
seerde wijzen om zich van afval te ontdoen.

Verscheidene leden stippen aan dat men zich ook krach-
tens andere wetten dan het voorliggende ontwerp van decreet van afval kan ontdoen b.v. ruimingswerken in bevaarbare
-waterlopen, vilbeluik. Zij dringen erop aan in het verslag te vermelden dat het verbod van artikel 6 geldt onverminderd de
bepalingen van andere toepasselijke wetten.

De Minister preciseert dat het decreet zal gelden onvermin-
derd de niet door het decreet formeel gewijzigde of afge-
schafte wetten.

Deze artikelen worden eenparig aangenomen.

Artikel 7

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aange-
nomen.

HOOFDSTUK II

Voorkoming van het ontstaan van afvalstoffen

Artikel 8

Een lid stelt in verband met littera a en b van § 1 de vraag of het «milieu» ook de dieren omvat.

De Minister deelt mee dat het begrip «milieu» alle levende wezens omvat. De «mens» werd nochtans afzonderlijk vermeld omwille van de notie «gezondheid».

Hetzelfde lid wenst in het verslag expliciet te laten opnemen dat het begrip milieu ook de levende wezens, waaronder de dieren, omvat.

Een lid vraagt in verband met de zinsnede : «De Vlaamse Executieve kan regelingen stellen ten aanzien van.. .» of er reeds vooruitzichten zijn voor het treffen van regelingen. Denkt men bijvoorbeeld reeds aan een oplossing voor PVC verpakkingsmateriaal?

De Minister antwoordt dat dit artikel de Vlaamse Executieve de mogelijkheid geeft op te treden wanneer het noodzakelijk is.

Een lid stelt de vraag of men de Vlaamse Executieve hiertoe niet zou moeten verplichten.

Een lid wijst op zijns inziens tegenstrijdige formulering de litterae a en b: produkten waarvan de verwijdering schadelijk is voor het milieu ?

De Minister wijst erop dat dergelijke produkten bestaan, het is de bedoeling te vermijden dat ze nog worden geproduceerd.

Als voorbeeld van produktieregeling geeft de Minister de uitvoering van de EG-richtlijn van 6 april 1976 (76/403/EG) aangaande verwijdering van polychloorbifenylen en polychloorterfenylen. Dit zijn onafbreekbare stoffen die het milieu ernstig verontreinigen.

Een lid pleit ervoor de Vlaamse Executieve ertoe te verplichten regelen te stellen en «kan regelen» te vervangen door «regelt».

De commissie wenst het woord «kan» te behouden.

De heer R. Van Rompaey heeft amendementen ingediend op paragraaf 2 van dit artikel. (Stuk 131 (1980-1981) -Nr. 3). Hij wenst litterae a, en b, als volgt te wijzigen: «het verbod zodanige produkten in te voeren, uit te voeren, te vervaardigen, te vervoeren, te bezitten, te verkopen of te koop te stellen, aan te wenden of af te leveren tegen betaling of kosteloos»...

Dit amendement wordt, aldus de indiener, ingegeven door de zorg om een adequate juridische terminologie. Zo kan men een produkt verkopen zonder het op de markt te brengen. Vervolgens zijn de in het ontwerp opgesomde activiteiten waarop de regeling betrekking kan hebben, te beperkt. De reeks handelingen zou zo volledig mogelijk moeten zijn om inbreuken te voorkomen en de controle te vergemakkelijken.

Wat meer bepaald het «invoeren en uitvoeren» van produkten betreft, is de indiener bereid deze handelingen uit zijn amendement in te trekken aangezien de Vlaamse Raad immers niet bevoegd is voor het interstatelijk verkeer.

Een ander lid vraagt ook de handeling «transformeren» in de opsomming op te nemen.

De indiener van het amendement is van oordeel dat het begrip transformeren besloten ligt in het begrip «aanwenden» of «bezitten».

De Minister verwijst naar de definitie van «verwijdering» in artikel 3 van het ontwerp van decreet. Hij gaat akkoord met het amendement van de heer Van Rompaey op litterae a en b. De toevoeging van transformeren in de tekst vindt de commissie niet relevant ofschoon zij het nuttig acht in het verslag te noteren dat «transformeren» vanzelfsprekend ook bedoeld wordt.

Een lid merkt op dat de invoeging van de woorden «te verhandelen») en «aan te bieden» in de plaats van «te verkopen of te koop te stellen» juister en ruimer is aangezien zij ook de ruil, de schenking en de huur omvatten. Ofschoon de commissie van oordeel is dat een te lange opsomming van mogelijke handelingen de zin van elk element dreigt te ontkrachten, wenst zij toch op deze suggestie in te gaan. De geamendeerde tekst van littera a die ter stemming wordt voorgelegd luidt :

«het verbod zodanige produkten te vervaardigen, te vervoeren, te bezitten, te verhandelen, aan te bieden, aan te wenden, aan te schaffen, of af te leveren tegen betaling of kosteloos».

Deze tekst wordt aangenomen met 14 stemmen bij 2 onthoudingen.

De geamendeerde tekst van littera b die ter stemming wordt voorgelegd luidt; «het verbod zodanige produkten te vervaardigen, te vervoeren, te bezitten, te verhandelen, aan te bieden, aan te wenden, aan te schaffen of af te leveren tegen betaling of kosteloos, indien niet aan nader te bepalen voorwaarden wordt voldaan, met inbegrip van eventuele voorwaarden inzake duurzaamheid en herstelbaarheid».

Deze tekst wordt aangenomen met 14 stemmen bij 2 onthoudingen.

Op littera c ligt eveneens een amendement voor van de heer Van Rompaey om de tekst te vervangen als volgt:

«de verplichting voor de producenten, invoerders, of verdelers van produkten bedoeld in § 1, deze produkten te voorzien van een etiket, goed leesbaar en herkenbaar door het publiek. Het model van het etiket en de daarop aan te brengen vermeldingen worden vastgelegd door de Vlaamse Executieve»).

Dit amendement beoogt een wijziging van de tekst om aan te sluiten bij de aanhef van paragraaf 2 evenals de verduidelijking dat de hier bedoelde gevaarlijke afvalstoffen deze zijn die in paragraaf 1 zijn bedoeld en niet deze gedefinieerd in artikel 3.

Een lid meent dat volledigheidshalve ook het woord «vervoerders» moet opgenomen worden in littera c.

De commissie stemt hiermee in en de tekst van het amendement van de heer Van Rompaey wordt uitgebreid als volgt: «de verplichting voor de producenten, invoerders, vervoerders of verdelers van produkten))...

Een lid waarschuwt bij littera c voor een gevaar van nationaal of regionaal optreden, los van overleg en overeenkomst met andere partners (vooral van de EG). Het doen aanbrengen van een etiket of ander herkenningsteken voor ons land of landsdeel alleen, bemoeilijkt de invoer en de uitvoer van de produkten in kwestie. De ondervinding leert dat buitenlandse

firma's in bepaalde gevallen liever verzaken aan een afzetmarkt, vooral als deze klein is, dan bijzondere kosten hiervoor te doen, vandaar dat een bevoorrechte situatie ontstaat voor de binnenlandse producent.

In andere gevallen wordt een herkenningsteken, door de wet opgelegd voor ons land alleen, het steunpunt voor het aanstellen van alleenverkopers; alle produkten zonder herkenningsteken kunnen immers onmiddellijk als komende van een andere bron dan de alleenverkoper aangewezen worden, nl. uit een land waar deze verplichting niet bestaat.

Bij uitvoer van het produkt dat van een etiket is voorzien komt men opnieuw voor gelijkaardige moeilijkheden nl. dat zijn oorsprong al te opvallend blijkt en tot discriminatie kan leiden. Dit alles raakt aan artikel 32 en volgende van het Verdrag van Rome en leidt — de ondervinding leert het — tot concurrentievervalsing. Vandaar dat het lid pleit voor een optreden terzake in overleg met de andere EG-partners en ruimer nog.

Een lid vraagt of men in uitvoering van artikel 8, § 2, c. zou kunnen bepalen dat een citerne die zwavelzuur bevat een etiket moet dragen dat dit vermeldt.

De Minister antwoordt hierop bevestigend.

Een lid meent dat de door artikel 8 beoogde produkten zo schadelijk zijn dat men de facultatieve regeling waarin nu wordt voorzien zou moeten vervangen door een verbodsbe-paling mits uitzonderingen of vergunningen.

Tenslotte keurt de commissie het amendement van de heer Van Rompaey op littera c en het gehele artikel 8 eenparig goed.

Artikel 9

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig goed-gekeurd.

HOOFDSTUK III

Verwijdering van afvalstoffen

Artikel 10

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig goed-gekeurd.

Artikel 11

In verband met dit artikel wijzen verschillende leden erop dat het opleggen van een selectieve ophaling kosten met zich brengt. Het kan niet de bedoeling zijn deze kosten zonder meer op de onderschikte besturen af te wenden. Indien dit toch gebeurt zullen de ondergeschikte besturen proberen deze selectieve ophalingen van zich af te schuiven.

De heer Van Rompaey heeft een amendement ingediend ertoe strekkende aan artikel 11 een zin toe te voegen luidende: «Zij bepaalt tevens door wie en op wiens kosten deze

selectieve ophaling zal geschieden» (Stuk 13 1 (1980-1981) - Nr. 3).

Dit om te vermijden dat de financiële last ervan op de ondergeschikte besturen wordt gelegd. Veeleer de producent of de bezitter van deze afvalstoffen zou de kosten moeten dragen.

De Minister wijst erop dat selectieve ophalingen worden gedaan in de eerste plaats uit ecologische overwegingen en bovendien als ze op grote schaal worden georganiseerd, indien zij geen winst opleveren, dan toch minstens de kosten kunnen dekken. Het is de bedoeling dat de afvalstoffenmaatschappij de selectieve ophalingen renderend maakt.

Hij gaat ermee akkoord dat deze selectieve ophalingen de ondergeschikte besturen geen bijkomende lasten mogen opleggen, met als risico dat zij anders niet uitgevoerd worden.

Dit artikel wordt, mits toevoeging van het bovenvermelde amendement van de heer Van Rompaey eenparig aangenomen.

HOOFDSTUK IV

De afvalstoffenmaatschappij

Artikel 12

Op artikel 12 heeft de heer Van Rompaey een amendement ingediend ertoe strekkende de statuten en de vestigingsplaats van de afvalstoffenmaatschappij te doen vastleggen bij decreet. (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 3).

De indiener trekt dit amendement in omwille van de onpraktische repercussie ervan. Elke statutenwijziging zou aldus door de Vlaamse Raad moeten worden goedgekeurd.

De heer Poma heeft eveneens een amendement ingediend dat fundamentele wijzigingen omvat. (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 5). De afvalstoffenmaatschappij zou niet opgenomen worden in littera A van artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, maar wel in littera B. Immers de waterzuiveringsinstallaties, die analoge opdrachten en taken te vervullen hebben als de afvalstoffenmaatschappij, werden in categorie B opgenomen.

Overigens, nu de regionalisering een feit is dreigt men in het euvel van de te grote centralisering te vervallen. Een centraliserend regionaal gezag treedt in de plaats van een centraliserend nationaal gezag.

Een lid pleit voor het behoud van de afvalstoffenmaatschappij sub littera A van artikel 1 van de wet van 16 maart 1954.

Immers de parastatalen A staan onder het rechtstreeks gezag van de Minister, die eventueel ter verantwoording kan worden geroepen in de Vlaamse Raad. Parastatalen van categorie B zijn slechts aan de controle van de minister onderworpen.

De Minister weerlegt eveneens dit amendement. Inzake de waterzuiveringsinstallaties schafte de wet van 26 maart 1971 de gemeentelijke bevoegdheid terzake af, terwijl dit niet het geval is met dit ontwerp van decreet. De Minister van Volksgezondheid was destijds niet zeer gelukkig met het gemengde

B-statuuat van de waterzuiveringsmaatschappij. Maar de wet was toen reeds gestemd.

De oprichting van een instelling met een zo groot aantal vennoten, als het amendement voorstelt, vereist een zeer lange en ingewikkelde procedure en brengt zeker extrakosten mee voor de ondergeschikte besturen.

Een lid vraagt of de statuten aan de Raad zullen worden voorgelegd. De Minister antwoordt dat dit statuut in feite reeds is bepaald door de verwijzing in artikel 12 § 2 naar de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle van sommige instellingen van openbaar nut.

Een lid werpt op dat in het voorstel van decreet van de heer F. Cauwenberghs c.s. houdende reglementering van de afvalverwijdering in het belang van de openbare gezondheid (Stuk 109 (1980-1981) - Nr. 1) vijf afvalmaatschappijen werden voorzien. Dit is toch ook geen voorbeeld van centralisatie.

De indiener van dit voorstel van decreet antwoordt hierop dat eraan werd gedacht de oprichting van deze afvalmaatschappijen toe te vertrouwen aan de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen op basis van de wet van 15 juli 1970.

De Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen hebben op dit terrein reeds ervaring en zekere verdiensten. De afvalmaatschappijen zouden sneller tot stand komen en bovendien zou dit de kosten hebben beperkt. Indien men de kosten onbeperkt zou opdrijven, blijft de afvalverwijdering een dure zaak die indirect weer tot sluikstorten aanzet en dan zou dit decreet aan zijn doel voorbij schieten.

Een lid verwijst naar het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut en de afwijkingen daarop, bij de oprichting van verschillende instellingen. Hij vraagt de Minister of het personeel van de afvalstoffenmaatschappij onderworpen is aan de bepalingen van dit koninklijk besluit.

De Minister antwoordt hierop bevestigend.

Hetzelfde lid geeft lezing van een tekst die hij als amendement wenst in te dienen. De tekst van § 3 van artikel 12 zou luiden als volgt:

« § 3. Op de benoemingen die in de Afvalstoffenmaatschappij worden gedaan gedurende een periode van zes maanden na de inwerkingtreding van dit decreet zijn de bepalingen van het Koninklijk Besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut van toepassing, met dien verstande dat:

1° de benoemingen door de Vlaamse Executieve geschieden;

2° de Vlaamse Executieve kan afwijken van de regels betreffende de werving, verandering van graad en de bevordering, met uitzondering van het bepaalde in artikel 16, 1° tot 4°, van het Koninklijk Besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel;

3° de benoemingen slechts kunnen geschieden na een voorafgaande oproep tot kandidaten in het Belgisch Staatsblad waarbij in een minimum termijn van vijftien dagen dient te worden voorzien voor het indienen der kandidaturen.>>

Hetzelfde lid wijst er tevens op dat men inzake personeel, naast de nodige specialisten uit verschillende instellingen, prioriteit zou moeten verlenen aan de ambtenaren van bestaande rijksbesturen (ondermeer Volksgezondheid).

De Minister antwoordt dat hij deze laatste zorg van het lid volkomen deelt. Het ligt in de bedoeling van de Vlaamse Executieve aldus te handelen. Wat echter de voorgestelde tekstwijziging betreft, wijst de minister erop dat het personeelsstatuut een nationale materie blijft en dat dit steeds bij uitvoeringsbesluit wordt beslist.

De Minister deelt eveneens mee dat reeds een aantal uitvoeringsbesluiten in ontwerp klaar zijn. Met de Voorzitter van de Vlaamse Executieve werd reeds over de personeelsformatie van de afvalstoffenmaatschappij gesproken. Het preciese aantal zal natuurlijk afhangen van de bepalingen in artikel 13 inzake de taakomschrijving.

De uitgaven worden geraamd op ± 1 miljoen per personeelslid en men denkt aan 100 personeelsleden om te starten en gaandeweg uit te breiden tot 170. Het is de bedoeling dat de afvalstoffenmaatschappij zichzelf bedruipt en dat de kosten voor het personeel met een inhaalmaneuver worden gecupereerd.

Ter stemming gelegd wordt het amendement van de heer Poma verworpen met 9 stemmen tegen 3.

Het artikel wordt ongewijzigd aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Artikel 13

Bij de bespreking van dit artikel liggen verschillende amendementen voor.

De heer Van Rompaey heeft een amendement ingediend ertoe strekkende een onderscheid te maken tussen enerzijds het hoofdzakelijk doel en anderzijds het subsidiair doel van de afvalstoffenmaatschappij en stelde voor artikel 13 een volledig nieuwe tekst voor (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 3).

Bij de artikelsgewijze bespreking verklaart de indiener zich bereid dit amendement in te trekken op voorwaarde dat de tekst van artikel 13 herschikt wordt.

Hij stelt voor het punt 2 «het ontwerpen, het bouwen of het exploiteren van verwijderingsinstallaties als bedoeld in artikel 2 1, § 1 », en het punt 3 «het bouwen of het exploiteren van verwijderingsinstallaties voor huisvuil op aanvraag en voor rekening van een gemeente van verscheidene gemeenten of van verenigingen van gemeenten overeenkomstig artikel 21, § 2, a», van artikel 13 helemaal achteraan te plaatsen om duidelijk te laten blijken dat de commerciële doeleinden van de afvalstoffenmaatschappij slechts secundair zijn. Op de eerste plaats komen het opstellen van het plan, de studie en de deskundigheid terzake.

Ofschoon de heer Van Rompaey in de oorspronkelijke tekst van zijn amendement «het toezicht en de controle», opgenomen onder punt 7 van het artikel, had weggelaten omdat deze controlebevoegdheid in zijn visie niet strookt met de commerciële bevoegdheden van de afvalstoffenmaatschappij, die aldus rechter en partij zou zijn, gaat hij akkoord deze controle toch aan de afvalstoffenmaatschappij op te dragen, mits de commerciële taken (punten 2 en 3) als secundair worden beschouwd.

De Minister antwoordt hierop dat inderdaad het bouwen en exploiteren van verwijderingsinstallaties slechts tot de suppletieve opdrachten van de afvalstoffenmaatschappij behoort. Primaire taken zijn het opstellen van het plan, en de controle.

De commissie stemt in met de herschikking van het artikel.

Een lid vraagt of de afvalstoffenmaatschappij zelf het initiatief zou kunnen nemen om een afvalverwerkingsprocédé te ontwerpen.

De Minister antwoordt dat dit uitzonderlijk zou kunnen maar dan slechts op aanvraag van derden.

De heer Coppieters heeft een amendement op punt 9 van § 1 ingediend. Hij wenst het woord «toxisch» te vervangen door «giftig», bovendien wenst hij in fine van punt 9 toe te voegen : «alsmede de administratieve en controletaken die uit deze wet voortvloeien op gewestelijk vlak»; dit om de bevoegdheid die de Gewesten hebben inzake giftige afval onder meer inzake controle zo expliciet mogelijk in de tekst van het decreet te preciseren (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 4).

De Minister gaat ermee akkoord beide amendementen in de tekst op te nemen.

De commissie keurt beide amendementen eenparig goed.

Tot slot is er nog een amendement van de heer De Seranno ertoe strekkende de lijst van taken onder § 1 aan te vullen met een punt 11 : «het verlenen van medewerking met betrekking tot het onderzoek en de ontwikkeling inzake de ecologisch en economisch verantwoorde wijze van verwerking en verwijdering van afvalstoffen evenals van hergebruik ervan onder de vorm van energie of als grondstof...» (Stuk 131 (1980-1981) - nr. 4).

Hiertoe zou de Vlaamse Executieve studieopdrachten geven aan het Studiecencentrum voor Kernenergie te Mol.

De Minister is van oordeel dat het Studiecencentrum voor Kernenergie te Mol terzake een belangrijke nationale instelling is waarop hij vaak een beroep doet.

Hij meent echter dat het moeilijk is dit centrum in te schrijven in het ontwerp van decreet, op gevaar af een monopoliepositie ten voordele van het SCK Mol te doen ontstaan wat hij niet wenst. Er zijn nog andere instellingen waarop een beroep kan worden gedaan voor onderzoeken.

Een lid stelt bij wijze van compromis voor in dit amendement van de heer De Seranno de woorden «het Studiecencentrum voor Kernenergie» te laten voorafgaan door de woorden «onder meer».

Dit geeft voldoening aan de indiener van het amendement zonder daarom het beroep op andere instellingen uit te sluiten.

De commissie neemt eenparig het aldus gewijzigde amendement aan.

Tot slot stelt een lid nog een tekstaanvulling voor in fine van § 2, namelijk «binnen het doel van dit decreet».

De commissie stemt hiermee in.

Het geamendeerde artikel, waarin een vernummering van de punten in § 1, wordt eenparig aangenomen.

Artikel 14

Een lid stelt een vraag in verband met de term «voorzieningen» in punt 4. Worden hiermee de stortplaatsen bedoeld?

De stortplaatsen zijn opgenomen in de gewestplannen. Dit decreet moet deze gewestplannen respecteren.

De Minister verklaart dat voor de toepassing van dit decreet met de gewestplannen wordt rekening gehouden.

Een ander lid is van oordeel dat de behandelingsinstallaties voor afval een industriële activiteit uitmaken en derhalve alleszins in het «paarse gebied» van de gewestplannen thuishoren. Voor de stortplaatsen is niet duidelijk waar ze thuishoren.

De Minister antwoordt daarop dat men inzake afvalverwerking toekomstgericht moet denken. Hij citeert voorbeelden uit het buitenland (Atlanta, Kopenhagen en Zurich) waar, in het kader van de energiebesparing, de verbrandingsinstallatie voor huisvuil in het centrum van een grootstad is gelegen en voor verwarmingsdoeleinden wordt gebruikt.

Een lid wenst te weten wat de plannen zijn voor de Rupelstreek. Men kan daar niet doorgaan met de ene kleiput na de andere vol te storten. Men zou best een plan opstellen en meedelen welke bestemming men aan elke put zal geven.

De Minister antwoordt daarop dat dit juist de bedoeling is van het afvalstoffenplan.

Een lid drukt er nogmaals op dat het afvalstoffenplan moet kaderen in de algemene ruimtelijke ordening.

Artikel 14 wordt eenparig aangenomen.

Artikel 15

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 16

Op dit artikel ligt een amendement van de heer Poma voor dat ertoe strekt de tekst van artikel 16 te vervangen door de tekst zoals hij voorgesteld werd in het advies van de Raad van State, en waarin niet de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen maar wel de afvalstoffenmaatschappij overleg pleegt met de gemeenten en andere overheden (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 5). Dit laatste zou de perken van de wettelijke opdrachten van de GOM's te buiten gaan.

Een lid repliceert hierop dat er, toen het ontwerp van decreet aan het advies van de Raad van State werd voorgelegd, nog geen sprake was van de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen in verband met dit artikel.

Bovendien pleit hij ervoor aan de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen, voor het opstellen van het plan, die teken toe te vertrouwen waarin het ontwerp van decreet voorziet. De gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen hebben reeds een zekere ervaring in deze materie en zijn hierin reeds ver gevorderd.

Een lid vraagt wat bedoeld wordt met «de bestaande inrichtingen in hun werkgebied» in fine van dit artikel.

Een ander lid vraagt of ook de private inrichtingen hier bedoeld zijn.

Nog een ander lid neemt als voorbeeld een autokerkhof. Indien dergelijke inrichtingen ook in het overleg moeten worden betrokken dan vindt hij deze regeling toch nogal vergaand.

De Minister verwijst in zijn antwoord naar de definitie van ((inrichting)) in artikel 3 littera i.

Dit betekent dus zowel publieke als private inrichtingen.

Op de vraag van sommige leden of dergelijk overleg realiseerbaar is antwoordt de Minister voorstander te zijn van een ruim overleg dat trouwens moet gezien worden in samenhang met artikel 17 dat onder meer de mededeling en de terinzagelegging van het plan regelt.

Het amendement van de heer Poma wordt verworpen met 10 stemmen tegen 2.

Artikel 16 wordt ongewijzigd eenparig aangenomen.

Artikel 17

Er wordt vooreerst op gewezen dat dit artikel één geheel vormt met artikel 16.

Op dit artikel ligt een amendement van de heer Poma voor (Stuk 13 1 (1980-1981) - Nr. 5) dat hij echter ingevolge het verwerpen van zijn amendement op artikel 16 intrekt.

Een lid is van oordeel dat § 1 van dit artikel zou moeten worden aangevuld. Ook aan de intercommunale verenigingen voor afvalverwerking zou het ontwerpplan moeten worden meegedeeld.

De commissie stemt met deze wijziging in. Aan § 1 wordt toegevoegd : «en aan de intercommunale verenigingen voor afvalverwerking».

Een ander lid vraagt hoe de procedure voor de terinzagelegging opgenomen in artikel 17 § 2 zal worden georganiseerd. Dit zou best in de tekst worden opgenomen.

De Minister deelt mee dat deze terinzagelegging een zaak van uitvoering is en het voorwerp zal uitmaken van een uitvoeringsbesluit.

Inzake § 3, de bekendmaking van de terinzagelegging, merkt een lid op dat de gemeenten beter uitgerust zijn om deze bekendmaking te doen dan de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen. Hij stelt voor de tekst van § 3 als volgt te wijzigen: «§ 3 Op verzoek van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen maken de gemeenten de terinzagelegging bekend»).

Een ander lid is eveneens van oordeel dat dit administratief logischer zou zijn.

De commissie stemt met deze tekstwijziging in.

Logisch met deze wijziging van § 3 wordt in fine van § 4 toegevoegd : «of bij de colleges van Burgemeester en Schepenen».

Tot slot wordt op verzoek van de Minister in § 6 «maken over» vervangen door «zenden».

Dit artikel wordt met de aangebrachte wijzigingen eenparig goedgekeurd.

Artikel 18

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 19

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 20

Een lid wijst erop dat er tussen de artikelen 19 en 20 een tegenstelling bestaat. Daarom diende hij een amendement in op artikel 20 (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 3). Thans trekt de heer Van Rompaey dit amendement in en wenst de door hem geciteerde tegenstelling te ondervangen door de herschrijving van het eerste lid van artikel 20 als volgt : «Onverminderd de bepaling van artikel 19 geldt het plan in principe voor een tijdvak van vijf jaren, maar kan vroeger, wanneer daartoe gewichtige redenen bestaan, bij een met redenen omkleed besluit van de Vlaamse Executieve, aan herziening worden onderworpen».

Een lid waarschuwt voor wijzigingen die tersluiks zouden aangebracht worden en wenst met klem te benadrukken dat dit niet mag.

De commissie stemt de tekst van artikel 20, aldus gewijzigd, eenparig goed.

Artikel 21

Een lid vraagt wat verstaan wordt onder het woord «Staat» in het tweede lid van paragraaf 1. De minister verduidelijkt dat het woord «Staat» in deze context zowel «het Rijk» als «het Gewest» betekent.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 22

De heer Van Rompaey heeft op dit artikel een amendement ingediend. (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 3). De eerste zin van artikel 22 zou luiden: «De produkten die in de inrichtingen van de afvalstoffenmaatschappij door de terugwinnig van afvalstoffen worden verkregen en die voor hergebruik geschikt zijn mogen». . .

Staande de vergadering dient hetzelfde lid een amendement in om de zin als volgt te vervolledigen : «evenals deze die door derden worden ter beschikking gesteld, door de afvalstoffenmaatschappij op de markt gebracht en verkocht worden»).

De commissie stemt met deze amendementen in.

Een lid wenst in het verslag te laten preciseren dat deze derden hun produkten ook zelf op de markt mogen brengen en verkopen. De commissie stemt hiermee in.

Het geamendeerde artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 23

Op dit artikel heeft de heer Van Rompaey een amendement ingediend teneinde de eerste paragraaf van dit artikel aangaande de controlebevoegdheid van de afvalstoffenmaatschappij te laten wegvallen (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 3). Aangezien echter de herschikking van artikel 13 hem op dit punt voldoening heeft geschonken, trekt de indiener dit amendement in.

Een lid vraagt of dit artikel geen dubbel gebruik uitmaakt met artikel 13?

De Minister antwoordt hierop dat deze artikelenreeks een nadere explicitering zijn van elk van de taken aan de afvalstoffenmaatschappij opgedragen.

Een lid stelt voor in § 2 voor het woord «erkend» het woord «daartoe» tussen te voegen.

De commissie stemt met deze wijziging in en keurt eenparig het artikel 23 goed.

Artikel 24

De heer Poma verklaart dat zijn amendement op dit artikel (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 5) vervalt ingevolge de verwerping van zijn amendement op artikel 12.

De Minister wenst dit artikel als volgt te amenderen. In fine van het eerste lid van § 1 van dit artikel toevoegen «en de inkomsten uit de verkoop van gerecupereerde afvalstoffen».

Deze toevoeging volgt uit artikel 22 waar het de afvalstoffenmaatschappij wordt toegestaan gerecupereerde producten op de markt te brengen.

Dit artikel wordt met de door de Minister voorgestelde wijziging eenparig aangenomen.

HOOFDSTUK V

Vergunningen

Artikel 25

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 26

Op dit artikel werden fundamentele amendementen ingediend door de heer Van Rompaey evenals door mevrouw Detiége. (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 2 en Stuk 13 (1980-1981) - Nr. 3).

Het amendement van mevrouw Detiége (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 2) strekt ertoe voor soortelijke verrichtingen algemene voorwaarden voor de vergunningen te stellen.

Bovendien wordt voorzien in de facultatieve oplegging van een waarborgsom of verzekeringsdekking.

De heer Van Rompaey stelt voor inzake de vergunningsprocedure in twee instanties te voorzien, terwijl het ontwerp van decreet slechts in één enkele instantie voorziet namelijk de Vlaamse Executieve (Stuk 131 (1980-1981) - nr. 3).

De heer Van Rompaey wenst meer bepaald een procedure met mogelijkheid van beroep zoals in de wet op de ruimtelijke ordening voor de bouwvergunningen.

Als eerste aanleg zou de bestendige deputatie van de provinciale raad optreden.

De Vlaamse Executieve zou dan de tweede instantie zijn.

Waar de Raad van State (zie p. 20 van het advies) opteert voor een ruime inspraak vooraleer de beslissing totstandkomt, in plaats van een beroepsinstantie, is de indiener van oordeel dat de mogelijkheid moet 'bestaan in een tweede instantie foutieve beslissingen recht te zetten.

De reden waarom hij de bestendige deputatie als eerste instantie inschakelt ligt voor de hand. Zij overschrijdt de gemeenten die te dicht bij de rechtsonderhorigen staat.

Verschillende leden steunen dit amendement, dat in feite gelijkijkt op de procedure voorzien voor de hinderlijke bedrijven van categorie A.

Een te grote concentratie van vergunningsaanvragen bij de Vlaamse Executieve wordt best vermeden. Door de inschakeling van de bestendige deputatie als eerste instantie worden deze vergunningen reeds getriëerd.

De Minister heeft fundamentele bezwaren tegen deze amendementen.

Hij acht een gezond afvalbeleid onmogelijk indien men in elke provincie andere regels toepast. Precies om hieraan een einde te maken wenst hij de vergunningsaanvragen te centraliseren.

Hij wijst erop dat in het eerste lid van § 3 van dit artikel in de mogelijkheid wordt voorzien dat ((andere overheden», waar de Bestendige Deputatie kan bij zijn, een advies kunnen uitbrengen.

De indiener van het amendement is van oordeel dat als men de redenering van de Minister volgt ook alle rechtbanken moeten worden gefusioneerd.

De Vlaamse Executieve maakt de regels en zorgt hierdoor voor de eenheid in het afvalbeleid. De Bestendige Deputatie past deze regels toe bij het verlenen van de vergunningen.

Het staat de Minister vrij tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie beroep aan te tekenen.

De commissie besluit zich over dit fundamenteel meningsverschil te beraden.

Tegen de volgende vergadering zouden nieuwe amendementen worden ingediend (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 6).

Bij de hervatting van de bespreking van dit artikel deelt de voorzitter mede dat drie amendementen op dit artikel voorliggen.

Het amendement van Detiège c.s. (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 2), het amendement Van Rompaey (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 3), en het amendement Van Rompaey-Detiège (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 6)

De eerste twee amendementen worden door hun respectieve indieners ingetrokken ten voordele van het amendement Van Rompaey-Detiège.

De heer Van Rompaey licht dit amendement toe en wijst erop dat het tegemoet komt aan de door de commissie geuite bekommernis, met name het inschakelen van de Bestendige Deputatie in de vergunningsprocedure. Dit maakt het instellen van een beroep mogelijk.

De eenheid van beleid wordt gevrijwaard doordat de Vlaamse Executieve de algemene regels opstelt inzake het aanvragen, verlenen, weigeren, intrekken en het verval van vergunningen.

De Minister stemt met dit amendement in.

De door het amendement gewijzigde tekst van artikel 26 wordt, mits vervanging van het woord „gouverneur” in *fine* van § 3 door het woord „gemeenten” zonder verdere opmerkingen eenparig goedgekeurd.

Artikel 27

Op dit artikel liggen twee amendementen voor, het amendement Van Rompaey (Stuk 131 (1980-1981) -Nr. 3 en het amendement Van Rompaey en Detiège (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 6), waarvan de indiener het eerste intrekt ten voordele van het tweede.

De heer Van Rompaey licht dit tweede amendement toe.

Vooreerst wijst hij erop dat kan voorzien worden in het opleggen van een waarborgsom of geëigende verzekeringsdekking voor de vergunninghouder. Bovendien vraagt hij zich af, aangezien de afvalstoffenmaatschappij werkt onder het gezag van de Minister, of er geen juridische moeilijkheden zouden kunnen ontstaan wanneer de afvalstoffenmaatschappij beroep aantekent bij de Vlaamse Executieve.

Een lid beaamt dit en preciseert dat, gezien de Minister lid is van de Vlaamse Executieve, hij in feite beroep aantekent bij zichzelf.

Een ander lid wijst erop dat de Minister voor grote moeilijkheden kan komen te staan aangezien elke aanvraag om vergunning een actiecomité kan in het leven roepen, zodat elke beslissing politieke implicaties zal hebben.

De Minister bevestigt dat de afvalstoffenmaatschappij enkel in uitzonderlijke gevallen zal in beroep gaan, met name indien de door de Bestendige Deputatie afgeleverde vergunning indruist tegen de voorzieningen van het plan en de bepalingen van het decreet. Deze beroepsmogelijkheid is noodzakelijk om een minimaal eenheidsbeleid terzake te voeren.

Een lid wijst erop dat in de gewestplannen geen ruimte voorzien is voor behandelingsinstallaties. Hij pleit er opnieuw voor deze enkel in te planten op de in de gewestplannen voorziene industriegebieden (paars gebied).

Andere leden verklaren dat de gewestplannen dienen gerespecteerd te worden en dat men zeker niet de uitputting van industriezones mag voorwenden om het landbouwareaal aan te tasten.

De Minister deelt deze bezorgdheid maar wijst erop dat niet alle industriezones geschikt zijn voor stortplaatsen. Het moet ook mogelijk zijn in de woongebieden verbrandingsinstallaties met warmterecuperatie te bouwen. Hij herinnert aan de hoger geciteerde voorbeelden.

Een lid wenst hieraan toe te voegen dat de verbranding van huishoudelijke afval geen hinder mag verwekken, wat normaal niet het geval zal zijn indien de verbranding gebeurt volgens de regels van de kunst.

Tot slot refereren enkele leden in dit verband naar artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen, waarbij bepaald wordt dat ten algemene nutte mag afgeweken worden van de bodembestemming op voorwaarde dat dit verenigbaar is met de algemene bestemming en het architectonisch karakter van het betrokken gebied.

De door het amendement integraal gewijzigde tekst van artikel 27 wordt eenparig aangenomen.

HOOFDSTUK VI

Huishoudelijke afvalstoffen

Artikel 28

Een lid vraagt of elk gemeentelijk reglement aan de Vlaamse Executieve moet worden voorgelegd.

De minister antwoordt dat hier de normale procedure inzake voogdij moet worden gevolgd met dien verstande dat deze doorloopt tot bij de Vlaamse Executieve.

Een ander lid wijst erop dat het niet de bedoeling is de gemeentewet te wijzigen maar dat de voorlegging van het gemeentelijk reglement aan de Executieve een eenheidsbeleid moet mogelijk maken.

Een lid veronderstelt dat men zeer snel zal overgaan tot het opstellen van een model van gemeentelijk reglement inzake afvalstoffen.

In verband met de termijn van veertig dagen, verklaart de Minister, na een ruime discussie, dat indien binnen deze termijn geen beslissing wordt genomen door de Vlaamse Executieve dit reglement van kracht wordt.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 29

Op dit artikel ligt een amendement voor van de heer Van Rompaey (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 3) dat analoog is op het op artikel 11 aanvaarde amendement van dezelfde indiener.

De Vlaamse Executieve moet de macht hebben te bepalen door wie en op wiens kosten de selectieve ophalingen zullen geschieden.

De Minister stemt hiermee in.

De commissie keurt het amendement en dit artikel eenparig goed.

HOOFDSTUK VII

Industriële afvalstoffen

Artikel 30

Op dit artikel ligt een amendement voor van Mevrouw Detiège (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 2) dat zij echter bij de bespreking intrekt.

Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 31

Uit een gedachtenwisseling tussen een aantal leden blijkt dat de tekst verschillend kan geïnterpreteerd worden, te weten of de vergunning betrekking heeft op het ontstaan van de afvalstoffen dan wel op de verwijdering ervan. Tevens wordt opgemerkt dat de inplantingsplaats van de inrichting deel uitmaken van de vergunning.

In zijn antwoord verwijst de Minister naar artikel 25 en naar de uitvoeringsbesluiten inzake de vergunningen.

Een lid merkt op dat de tekst van littera c blijkbaar strengere voorwaarden oplegt dan de Nederlandse wetgeving.

De Minister beaamt dit en refereert naar een recente uitspraak van de Nederlandse Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne, de heer **Ginjaar**, die deze **ommissie** in de Nederlandse wet betreurt en ze zo spoedig mogelijk wenst recht te zetten.

Een lid merkt op dat het dumpen in volle zee niet is voorzien, waarop de Minister het lid verwijst naar artikel 5 1 van het ontwerp van decreet.

De commissie keurt het artikel eenparig goed.

Artikel 32

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 33

In verband met de omschrijving van de aard van de industriële afvalstoffen stelt een lid de vraag naar de bescherming van fabricagegeheimen. De Minister antwoordt dat deze gelegenheid wordt geregeld in artikel 52.

Dit artikel wordt eenparig goedgekeurd.

Artikel 34

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 35

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig **aangenomen**.

Artikel 36

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 37

In verband met de aanwijzing van de gevaarlijke **afvalstoffen** vraagt een lid of hierover een lijst wordt opgesteld.

De Minister antwoordt dat aan deze lijst wordt gewerkt samen met het Studiecencentrum voor Kernenergie te Mol, de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen en de Vrije Universiteit Brussel.

Deze lijst zal kort na het goedkeuren van het decreet verschijnen.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

HOOFDSTUK VIII

Bijzondere **categoriëen** van afvalstoffen

Afdeling 1

Voertuigwrakken

Artikel 38

De Minister verklaart dat de bijzondere categoriëen van afvalstoffen refereren naar de EG-richtlijnen terzake. Er ontstaat een discussie over de vraag wanneer een voertuig een voertuigwrak is. De bezorgdheid werd geuit over het feit dat men eenvoudige dingen administratief omslachtig zou maken.

De Minister verklaart dat de Vlaamse Executieve nadere regelen zal vaststellen en dat de wetgeving op het wegverkeer van kracht blijft.

Het is de bedoeling de autokerkhoven, die het landschap ontsieren, te beperken en te reglementeren en de de particuliere verkoop aan garagehouders te bemoeilijken.

Dit artikel wordt zonder verdere opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 39

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Afdeling 2

Afvalolie

Artikel 40

Door verschillende leden werd in dit verband gevraagd of men voor de verbranding op kleine schaal van afvalolie (garages, serres, enz.) een vergunning dient te hebben. Dit kan immers voor deze bedrijven een gevoelige energiebesparing betekenen.

De Minister antwoordt hierop bevestigend en verwijst naar de EG-richtlijn van 16 juni 1976 inzake de verwijdering van afvalolie.

De heer De Seranno dient een amendement in ten einde een ruimere regeling toe te laten ook inzake de gevallen sub a. en b., en stelt voor de zin „De Vlaamse Executieve kan nadere **regelen** bepalen” in § 1, c, eerste alinea, toe te voegen in fine van § 1. (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 7)

De commissie neemt dit artikel, mits de voorgestelde wijziging, aan met 13 stemmen tegen 1.

Afdeling 3

Landbouwafvalstoffen

Artikel 41

Inzake de landbouwafvalstoffen laat de Minister opmerken dat deze tekst werd opgesteld in overleg met de Minister van Landbouw. Ook de lijst vermeld in het eerste lid wordt in samenwerking met het Ministerie van Landbouw opgesteld.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 42

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig **aangenomen**.

Afdeling 4

Gevaarlijke afvalstoffen

Artikel 43

Een lid merkt op dat in deze tekst het woord „**stoffen**” dient te worden gelezen als „**afvalstoffen**”.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 44

Een lid benadrukt dat men bij de opstelling van de lijst gevaarlijke afvalstoffen zeer goed zal moeten oppassen om **overlappingsen** te vermijden met de lijst van giftige afvalstoffen (Wet van 22 juli 1971 op de giftige afval).

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Afdeling 5

Bijzondere afvalstoffen

Artikel 45

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig **aangenomen**.

Artikel 46

Een lid vraagt of de ophaaldienst in § 2, a, een private rechtspersoon kan zijn.

De Minister antwoordt hierop bevestigend aangezien geen nadere **specificering** in de tekst voorkomt.

Als voorbeeld van gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen, citeert de Minister bij wijze van voorbeeld kwikbatterijen, cammiumbatterijen, verjaarde geneesmiddelen.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

HOOFDSTUK IX

Milieuheffingen

Artikel 47

Op dit artikel dienen de heren O. Van Ooteghem en J. Somers een amendement in (Stuk 131 (1980-1981) – Nr. 7) ertoe strekkende de Vlaamse Baad het bedrag van de milieuheffingen te laten bepalen en niet de Vlaamse Executieve. Dit om de prerogatieven van de leden van de Vlaamse Baad niet te kort te doen, die anders nog minder bevoegdheden hebben dan een gemeenteraadslid.

De Minister antwoordt dat de leden van de Vlaamse raad ter gelegenheid van de bespreking van de begroting hun opmerkingen kunnen maken.

Een lid merkt op dat bij de behandeling van de begroting niet wordt gesproken over de inkomsten, maar wel over de uitgaven. Het zou dan ook wenselijk zijn dat een vorm van medezeggenschap zou worden voorzien.

Verskillende voorstellen worden door de leden gedaan : nl. „bekrachtiging” door, „voorlegging” aan, „mededeling” aan de Vlaamse Baad.

De heer De Seranno stelt volgend amendement voor : Aan \$2, eerste zin toevoegen „Deze beslissing wordt aan de Vlaamse Baad voorgelegd” (Stuk 131 (1980-1981) – Nr. 7).

Mocht deze procedure van voorlegging, in de toekomst het bepalen van de milieuheffingen vertragen, dan kan de Vlaamse Baad een decretaal initiatief nemen.

Belangrijk is te weten dat de milieuheffingen pas in werking zullen treden na de voorlegging aan de Vlaamse Baad.

De Minister vraagt om § 2, eerste regel en in § 3, het woord „heffing” als „heffingen” te lezen.

Ter stemming gelegd wordt het amendement van de heren Van Ooteghem en Somers verworpen met 10 stemmen tegen 2.

Het artikel wordt mits toevoeging van het amendement van de heer De Seranno en de tekstverbeteringen eenparig goedgekeurd.

HOOFDSTUK X

Diverse bepalingen

Artikel 48

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

Artikel 49 en artikel 50

Ingevolge amendementen voorgesteld door de Vlaamse Executieve wordt de volgorde van de artikelen 49 en 50 gewijzigd (stuk 131 (1980-1981) – Nr. 6).

In verband met het nieuwe artikel 50 merkt een lid op dat men, legistiek gezien, beter artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van

de stedenbouw had gewijzigd in die zin dat de bouwvergunning waardeloos is zolang een vergunning krachtens dit decreet niet is afgeleverd.

De Minister antwoordt dat hij de suggestie van het lid aan de Vlaamse Executieve zal voorleggen.

Deze artikelen worden mits de voorgestelde amendementen eenparig aangenomen.

Artikel 51

Een lid vraagt of dit artikel niet buiten de bevoegdheid van de Vlaamse Raad ligt.

De Minister verwijst naar het advies van de Raad van State, p. 41, artikel 51.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 52

Een lid stelt zich vragen over het gebruik of misbruik dat van de gegevens aan de databank voor afvalstoffen verstrekt, kan worden gemaakt. De Minister belicht de belangrijkheid van de oprichting van deze databank en bevestigt de vertrouwelijkheid van de gegevens. Hij verwijst terzake naar de uitvoeringsbesluiten in § 2.

Dit artikel wordt eenparig goedgekeurd.

Artikel 53

Om geen misverstanden te laten bestaan omtrent de termijn tot wanneer de afwijkingen van maximum 1 jaar kunnen worden toegestaan heeft de heer De Seranno een amendement ingediend om volgende precisering op te nemen : na „maximum 1 jaar” wordt ingelast : „vanaf de inwerkingtreding van dit decreet” (stuk 131 (1980-1981) – Nr. 7).

De Minister stemt hiermee in.

De Commissie stemt dit aldus gewijzigd artikel eenparig goed.

HOOFDSTUK XI

Toezicht

Artikel 54

Op dit artikel heeft de heer Van Rompaey een amendement ingediend ter vervanging van de oorspronkelijke tekst (Stuk 131 (1980-1981) – Nr. 3). Het eerste lid motiveert hij als volgt.

In de oorspronkelijke tekst wordt een onderscheid gemaakt tussen huishoudelijk afval en andere. Dit zou bij het toezicht tot onmogelijke situaties kunnen leiden.

‘Het tweede lid strekt ertoe aan de vermelde overheden de bevoegdheid toe te kennen onmiddellijk op te treden indien nodig.

De Minister en de commissie stemmen hiermee in. Het aldus geamendeerde artikel wordt eenparig goedgekeurd.

Artikel 55

De heer Van Rompaey heeft amendementen ingediend op dit artikel (Stuk 131 (1980-1981) – Nr. 3).

Deel A van het amendement volgt uit de wijziging van artikel 54.

Deel B van het amendement voegt een § 2 toe aan het artikel met als doel de vermelde ambtenaren verbaliserende bevoegdheid toe te kennen naar analogie met een gelijkaardige bepaling in de wet van 22 juli 1974 op de giftige afval.

Dit verhoogt de doeltreffendheid van het toezicht.

De commissie **stemt** met beide amendementen in.

De heren Van Ooteghem en Somers hebben een amendement ingediend onder punt 2, c met name „die zij nodig achten” te schrappen en te vervangen door de woorden „die vereist zijn” (Stuk 131 (1980-1981) – Nr. 7). Dit ter bescherming van de privacy. Dit betekent dat het initiatief van handelen van de optredende ambtenaar inzake 2, c), wordt beperkt en eventueel afhankelijk wordt gesteld van de goedkeuring van de Procureur des Konings.

De Minister gaat akkoord met de drie voorgestelde amendementen.

Een lid stelt de vraag of de geciteerde uren in punt 1 niet te vergaan zijn. Een ander lid deelt mee dat deze uren gebruikelijk zijn in de strafwetten.

Dit aldus gamendeerde artikel wordt eenparig goedgekeurd.

HOOFDSTUK XII

Strafbepalingen

Artikel 56

Dit artikel wordt zonder commentaar eenparig aangenomen.

Artikel 57

Dit artikel wordt zonder commentaar eenparig aangenomen.

Artikel 58

Dit artikel wordt zonder commentaar eenparig aangenomen.

Artikel 59

Dit artikel wordt zonder commentaar eenparig aangenomen.

Artikel 60

Dit artikel wordt zonder commentaar eenparig aangenomen.

Artikel 61

Dit artikel wordt zonder commentaar eenparig aangenomen.

Artikel 62

Het amendement van de heer Van Rompaey op dit artikel (Stuk 131 (1980-1981) – Nr. 3) wordt door de indiener ingetrokken en vervangen door volgende tekstwijzigingen „als mededader van ” wordt vervangen door „als medeplichtig aan”. Op een vraag van een ander lid of bevoegdheid om bevelen te geven noodzakelijk medeplichtigheid medebrengt, stelt de indiener van het amendement dat de omschrijving het **begrip** medeplichtigheid duidelijk is opgenomen in het Strafwetboek.

Het element wetens en willens dient aanwezig te zijn. Het aldus gewijzigd artikel wordt aangenomen met 13 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 63

Dit artikel wordt zonder opmerking eenparig aangenomen.

HOOFDSTUK XIII

Overgangs- en opheffingsbepalingen

Artikel 64

Het amendement van de heer Van Rompaey op dit artikel (Stuk 131 (1980-1981) – Nr. 3) vervalt ingevolge de intrekking van zijn amendement op artikel 12.

Een lid werpt op dat er een mogelijke tegenstrijdigheid kan bestaan tussen dit artikel en artikel 53 inzake de termijn binnen **dewelke** de afvalstoffenmaatschappij dient te worden opgericht. De Minister stelt dat artikel 53 o.m. bedoeld is om de rechtsonzekerheid inzake vergunningen tegen te gaan en niet toepasselijk is op de termijn van oprichting van de **afvalstoffen**maatschappij. Deze moet in elk geval opgericht worden binnen de voorziene termijn van zes maanden.

Dit artikel wordt ongewijzigd aangenomen.

Artikel 65

Een lid wenst de inhoud te kennen van de geciteerde artikelen namelijk artikel 3, § 2 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en artikel 38 van de wet van 13 juli 1973 op het natuurbehoud.

De Minister leest deze artikelen voor.

„De Koning kan het gebruik van giftstoffen of van andere producten die een gevaar opleveren voor het leven in de natuur of voor de biologische gaafheid van de bodem en het water verbieden of regelen.” (Artikel 38 van de wet van 12 juli 1973).

„De Koning kan, op advies van de in Raad vergaderde Ministers, de vervaardiging, de invoer, de verkoop en het **gebruik** reglementeren van produkten die, indien zij na aanwending terecht komen in de rioolwaters of in de oppervlaktewaters, hetzij de oppervlaktewaters kunnen verontreinigen of hun **zelfreiniging** belemmeren, hetzij de werking kunnen schaden van de installaties voor zuivering van afvalwater geëxploiteerd door de waterzuiveringsmaatschappijen ingesteld bij deze wet.” (Artikel 3 § 2, van de wet van 26 maart 1971).

Hij wijst tevens op de gelijklopende tekst in artikel 8 van dit decreet.

Een lid is van oordeel dat de **opheffing** van bedoelde artikelen een verzwakking inhoudt daar niet alle produkten die nadelig zijn voor onze waterzuiveringsinstallaties noodzakelijk **afvalstoffen** zijn.

De commissie gaat akkoord om dit probleem te ondervangen door het amendement van de heer Coppieters op dit artikel (Stuk 131 (1980-1981) – Nr. 4) aan te vullen als volgt :

„De **opheffing** van bovenstaande wetsbepalingen treedt inwerking op de dag waarop de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten die deze materie regelen toepasselijk worden op de in hogervermelde wetsbepalingen vervatte materie.”

Dit verhoogt tevens de rechtszekerheid.

Dit aldus geamendeerde artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 66

Dit artikel wordt eenparig goedgekeurd.

Artikel 67

Een lid is van oordeel dat de vooropgestelde termijn van 3 jaar voor inwerkingtreding van dit decreet te lang is. De Minister verklaart dat de termijn van 3 jaar voortkomt uit het advies van de Raad van State, maar dat het de bedoeling is van de Vlaamse Executieve deze termijn in de praktijk tot 1 jaar te reduceren.

Na deze verklaring wordt dit artikel eenparig goedgekeurd.

Artikel 68

Op dit artikel ligt een amendement van de heer Van Rompaey voor (Stuk 131 (1980-1981) - Nr. 3).

De indiener verklaart dat er heel wat tijd zal verlopen eer dit decreet operationeel zal zijn. Aangezien de termijn van 1 jaar voor het aanvragen van een nieuwe vergunning zeer kort is, bestaat de mogelijkheid dat er voor een aantal inrichtingen een onwettelijk vacuüm ontstaat. Derhalve moet de bestaande vergunning blijven doorlopen.

De vergunningsplichtige is echter binnen het jaar na de inwerkingtreding van dit decreet gehouden zelf een nieuwe vergunning aan te vragen.

De Minister stemt met dit amendement volmondig in waarna de commissie het aldus geamendeerde artikel eenparig aanneemt.

De Minister dankt de commissieleden voor de constructieve medewerking, en voor de eenparigheid waarmee het ontwerp van decreet werd goedgekeurd.

Eindstemming

Het gehele ontwerp van decreet wordt eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,

F. CAUWENBERGHS

De Voorzitter,

B. COOLS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107^{quater} van de Grondwet.

Artikel 2

Dit decreet heeft tot doel de gezondheid van de mens of het milieu tegen de schadelijke invloed van afvalstoffen te vrijwaren door het ontstaan van afvalstoffen te voorkomen, door het hergebruik, de terugwinning en de recycling van afvalstoffen te bevorderen en door het verwijderen van ontsane afvalstoffen te organiseren.

Artikel 3

In dit decreet wordt verstaan onder:

a. afvalstoffen : elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich wil ontdoen, zich ontdoet of zich moet ontdoen krachtens dit decreet of krachtens de op grond van dit decreet vastgestelde bepalingen;

b. verwijdering :

— het ophalen, sorteren, vervoeren en behandelen van afvalstoffen alsmede het opslaan en storten daarvan op of in de bodem;

— de verwerking noodzakelijk voor hergebruik, het terugwinnen en de recycling of het regenereren van afvalstoffen ;

c. afvalstoffenmaatschappij : de openbare afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest bedoeld in artikel 12;

d. huishoudelijke afvalstoffen :

1. afvalstoffen die ontstaan door de normale werking van een particuliere huishouding;

2. afvalstoffen daarmee gelijkgesteld bij besluit van de Executieve van de Vlaamse Gemeenschap, hierna te noemen de Vlaamse Executieve;

e. industriële afvalstoffen :

1. afvalstoffen die ontstaan ten gevolge van een industriële, ambachtelijke of wetenschappelijke activiteit;

2. afvalstoffen daarmee gelijkgesteld bij besluit van de Vlaamse Executieve;

f. voertuigwrak : elk voertuig als bedoeld in het Algemeen Reglement op de politie van het wegverkeer met eigen beweegkracht dat wegens zijn technische staat niet meer gebruikt kan worden overeenkomstig zijn oorspronkelijke bestemming en waarvan de eigenaar zich wil of moet ontdoen ;

g. afvalolie: alle minerale of synthetische oliën en vetten, met inbegrip van de olieachtige tankresidu's, van de oliewatermengsels en van de emulsies, hetzij zij gedenatureerd zijn door het gebruik dat ervan werd gemaakt, hetzij van verbruik werd afgezien of hetzij ze voor hun oorspronkelijke bestemming ongeschikt zijn geworden en als zodanig voor de houder ervan geen handelswaarde meer hebben;

h. landbouwafvalstoffen : afvalstoffen die ontstaan zijn ten gevolge van landbouw-, tuinbouw- of veeteeltactiviteiten met uitsluiting van dierlijke faecaliën die in de land- en tuinbouw worden gebruikt;

i. inrichting : een inrichting bestemd tot het verwijderen van afvalstoffen;

j. gevaarlijke afvalstoffen : afvalstoffen die een bijzonder gevaar voor de gezondheid van de mens of het milieu opleveren of kunnen opleveren of die in speciale inrichtingen verwerkt, geneutraliseerd of vernietigd dienen te worden.

k. bijzondere afvalstoffen : afvalstoffen afkomstig van slachthuizen, ziekenhuizen, gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen, alle inerte afvalstoffen en niet van huishoudelijke of industriële oorsprong zijn, evenals slib afkomstig van waterzuiveringsstations, en andere aldus door de Vlaamse Executieve aangewezen afvalstoffen.

Artikel 4

Onder de toepassing van dit decreet vallen niet :

a. de radioactieve afval bedoeld in artikel 33 van het koninklijk besluit van 28 februari 1963 houdende Algemeen Reglement op de bescherming van de bevolking en de werknemers tegen het gevaar van ioniserende stralingen;

b. kadavers;

c. het afvalwater bedoeld in de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren;

d. de giftige afval bedoeld in de wet van 22 juli 1974 op de giftige afval met uitzondering van de bepalingen voorzien onder artikel 13, § 1,7;

e. de in lucht geloosde gasvormige effluenten bedoeld in de wet van 28 december 1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging.

Artikel 5

Het is verboden afvalstoffen achter te laten.

Artikel 6

Het is verboden zich van afvalstoffen te ontdoen of afvalstoffen af te geven aan een ander, tenzij het geschiedt volgens de door of krachtens dit decreet vastgestelde bepalingen.

Artikel 7

§ 1. Zij die afvalstoffen voortbrengen, huishoudelijke afvalstoffen uitgezonderd, moeten daarvan melding doen aan de afvalstoffenmaatschappij.

§ 2. Iedere afgifte van afvalstoffen, huishoudelijke afvalstoffen uitgezonderd, geschiedt tegen ontvangstbewijs. Dit vermeldt de hoeveelheid, de aard en de samenstelling van de afvalstoffen, alsmede de naam en het adres van de meldingsplichtige en van degene die ze in ontvangst heeft genomen. De betrokkenen houden een afschrift van deze ontvangstbewijzen bij en zenden jaarlijks een exemplaar aan de afvalstoffenmaatschappij. Deze kan voor bepaalde afvalstoffen eisen dat de afschriften van de ontvangstbewijzen haar binnen een kortere termijn worden toegezonden.

§ 3. Wanneer gevaarlijke afvalstoffen worden verwijderd, zendt de inrichting die voor de verwijdering instaat een ontvangstbewijs aan de voortbrengers van die afvalstoffen.

HOOFDSTUK II

Voorkoming van het ontstaan van afvalstoffen

Artikel 8

§ 1. De Vlaamse Executieve kan regelen stellen ten aanzien van de door haar aangewezen produkten die:

- a. na het gebruik waarvoor zij bestemd zijn, niet op een zodanige wijze verwijderd kunnen worden dat zij onschadelijk zijn voor de gezondheid van de mens of voor het milieu;
- b. bij hun vervaardiging afvalstoffen doen ontstaan die niet op zodanige wijze verwijderd kunnen worden dat zij onschadelijk zijn voor de gezondheid van de mens of voor het milieu.

§ 2. De in § 1 bedoelde regelen kunnen inhouden :

- a. het verbod zodanige produkten te vervaardigen, te vervoeren, te bezitten, te verhandelen, aan te bieden, aan te wenden, aan te schaffen of af te leveren mits betaling of kosteloos;
- b. het verbod zodanige produkten te vervaardigen, te vervoeren, te bezitten, te verhandelen, aan te bieden, aan te wenden, aan te schaffen of af te leveren mits betaling of kosteloos, indien niet aan nader te bepalen voorwaarden wordt voldaan, met inbegrip van eventuele voorwaarden inzake duurzaamheid en herstelbaarheid;
- c. de verplichting voor de producenten, invoerders, vervoerders of verdelers van produkten bedoeld in § 1, deze produkten te voorzien van een etiket, goed leesbaar en herkenbaar door het publiek.

Het model van het etiket en de daarop aan te brengen vermeldingen worden vastgesteld door de Vlaamse Executieve.

Artikel 9

Onverminderd het bepaalde in artikel 8 kan de Vlaamse Executieve regelen stellen ten aanzien van verpakkingsmiddelen of -materialen en van produkten bestemd voor eenmalig gebruik.

HOOFDSTUK III

Verwijdering van afvalstoffen

Artikel 10

Het verwijderen van afvalstoffen moet zo ingericht worden dat hergebruik, terugwinning en recycling van de afvalstoffen bevorderd worden, zonder gevaar op te leveren voor de gezondheid van de mens of voor het milieu.

Artikel 11

De Vlaamse Executieve duidt de afvalstoffen aan waarvoor een selectieve ophaling moet worden georganiseerd.

Zij bepaalt tevens door wie en op wiens kosten deze selectieve ophaling zal geschieden.

HOOFDSTUK IV

De afvalstoffenmaatschappij

Artikel 12

§ 1. Er wordt voor het Vlaamse Gewest onder de benaming ((Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest » een bestuur met rechtspersoonlijkheid opgericht.

§ 2. De afvalstoffenmaatschappij is opgenomen in artikel 1, littera A, van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

§ 3. De Vlaamse Executieve stelt het statuut van de afvalstoffenmaatschappij vast en wijst de plaats aan in het Vlaams Gewest waar zij gevestigd wordt.

Artikel 13

§ 1. De afvalstoffenmaatschappij heeft tot taak :

1. het ontwerpen van het afvalstoffenplan bedoeld in artikel 14, het verlenen van haar medewerking met het oog op de vaststelling van het afvalstoffenplan en het organiseren van het toezicht en de controle op de uitvoering van het afvalstoffenplan;

2. het verwijderen van afvalprodukten afkomstig van een onderneming als bedoeld in artikel 21, § 2, b, op aanvraag en voor rekening van die onderneming en overeenkomstig voornoemd artikel;

3. het ambtshalve verwijderen van afvalstoffen van een industriële onderneming die zich in het geval bevindt als bedoeld in artikel 21, § 2, c;

4. het op de markt brengen en verkopen van produkten, bedoeld in artikel 22;

5. het toezicht en de controle bepaald door of krachtens dit decreet ;

6. het opsporen van oorzaken van verontreiniging door afval;

7. het verwerven, verwerken, opslaan en verwijderen van giftige afvalstoffen, onverminderd de bepalingen van de wet van 22 juli 1974 op de giftige afval en haar uitvoeringsbesluiten alsmede de administratieve en controletaken die uit deze wet voortvloeien op gewestelijk vlak;

8. het nemen en het uitvoeren van iedere maatregel van afvalstoffenverwijdering die nodig is in de gevallen van dringende noodzakelijkheid en niet voorzien is in het plan;

9. het ontwerpen, het bouwen of het exploiteren van verwijderingsinstallaties als bedoeld in artikel 21, § 1;

10. het bouwen of het exploiteren van verwijderingsinstallaties voor huisvuil op aanvraag en voor rekening van een gemeente, van verscheidene gemeenten of van verenigingen van gemeenten overeenkomstig artikel 21, § 2, a;

11. het verlenen van medewerking met betrekking tot het onderzoek en de ontwikkeling inzake de ecologisch en economisch verantwoorde wijze van verwerking en verwijdering van afvalstoffen evenals van hergebruik ervan onder de vorm van energie of als grondstof, met inbegrip van studies rond technologieën ter voorkoming van afvalstoffen. Op voorstel van de afvalstoffenmaatschappij zal de Vlaamse Executieve de opdrachten en de middelen bepalen inzake onderzoeks- en demonstratieprojecten in deze materie. De Vlaamse Executieve zal, onder de door haar te bepalen voorwaarden, een beroep doen op onder meer het Studiecentrum voor Kernenergie voor de uitvoering van deze opdrachten onder de coördinatie van de afvalstoffenmaatschappij.

§ 2. De Vlaamse Executieve kan aan de afvalstoffenmaatschappij andere taken opdragen binnen het doel van dit decreet.

Artikel 14

§ 1. De Vlaamse Executieve stelt een plan vast inzake de verwijdering van afvalstoffen.

§ 2. Het plan bepaalt :

1. de stand van zaken met betrekking tot het verwijderen van de afvalstoffen ten tijde van de voorbereiding van het plan;

2. de soort en de hoeveelheid van de afvalstoffen die jaarlijks ontstaan en de verwachte ontwikkeling in de toekomst;

3. de hoeveelheid van huishoudelijke afvalstoffen die dienen verwijderd te worden alsmede de hoeveelheid van afvalstoffen die door de afvalstoffenmaatschappij doelmatigheidshalve dienen verwijderd te worden om reden dat deze afvalstoffen samen met de huishoudelijke afvalstoffen zullen worden verwijderd dan wel om reden dat deze afvalstoffen wegens hun aard of hoeveelheid niet doelmatig door derden verwijderd kunnen worden;

4. de voorzieningen die moeten worden getroffen met het oog op hetgeen onder 3 is bepaald;

5. de financiële middelen die voor de uitvoering van het plan noodzakelijk zijn, rekening houdend met hetgeen te dien aanzien is bepaald in hoofdstuk IX.

Artikel 15

De Vlaamse Executieve kan nadere regelen stellen in verband met het plan.

Artikel 16

De Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen worden voor hun werkgebied belast met het inzamelen van de gegevens voor het opstellen van het ontwerpplan overeenkomstig de richtlijnen van de afvalstoffenmaatschappij.

Deze laatste stelt het globale ontwerpplan op. Alvorens het ontwerpplan ter inzage wordt neergelegd overeenkomstig het bepaalde in artikel 17 wordt op initiatief van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij overleg gepleegd, in samenwerking met de afvalstoffenmaatschappij, met de gemeenten en met de bestaande inrichtingen in hun werkgebied.

Artikel 17

§ 1. Het ontwerpplan wordt medegedeeld aan de bevoegde Minister, aan de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen, aan de gemeenten, en aan de intercommunale verenigingen voor afvalverwerking.

§ 2. Het ontwerpplan wordt voor een termijn van twee maanden ter inzage gelegd bij de gemeenten alsmede bij de afvalstoffenmaatschappij en bij de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen.

§ 3. Op verzoek van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen maken de gemeenten de terinzagelegging bekend.

§ 4. Gedurende de onder § 2 bedoelde termijn kan eenieder gemotiveerde bezwaren schriftelijk indienen tegen het ontwerpplan bij de desbetreffende Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen of de colleges van Burgemeester en Schepenen.

§ 5. Binnen de dertig dagen te rekenen vanaf het verstrijken van de in § 2 bedoelde termijn, brengen de gemeenten, overheden, inrichtingen of ondernemingen hun met redenen omkleed advies met betrekking tot het plan ter kennis van de desbetreffende Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij.

Bij gebreke van dit advies binnen de gestelde termijn wordt het geacht gunstig te zijn.

§ 6. De Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen zenden de ontvangen bezwaren en adviezen, vergezeld van hun advies aan de afvalstoffenmaatschappij.

Artikel 18

§ 1. Binnen de zestig dagen na het verstrijken van de in artikel 17, § 5, bedoelde termijn, gaat de afvalstoffenmaatschappij onverwijld over tot het onderzoek van de ingebrachte bezwaren en van de verstrekte adviezen.

§ 2. De Vlaamse Executieve stelt het plan vast bij een met redenen omkleed besluit en vermeldt daarin wat omtrent de ingebrachte bezwaren en de verstrekte adviezen is overwogen. Indien de Vlaamse Executieve afwijkt van het advies van een Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij dient zulks in een met redenen omkleed besluit te gebeuren.

§ 3. Het plan wordt bij uittreksel bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad en treedt in werking de tiende dag na zijn bekendmaking.

Het plan ligt vanaf die dag ter inzage bij de afvalstoffenmaatschappij, de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen en bij de in artikel 16 bedoelde gemeenten.

Artikel 19

Het plan heeft verordenende kracht en blijft gelden tot het door een ander is vervangen. Er mag alleen van worden afge- weken overeenkomstig het bepaalde in artikel 53.

Artikel 20

Onverminderd de bepaling van artikel 19 geldt het plan in principe voor een tijdvak van vijf jaren, maar kan vroeger, wanneer daartoe gewichtige redenen bestaan, bij een met redenen omkleed besluit van de Vlaamse Executieve, aan her- ziening worden onderworpen.

Op de herziening van het plan zijn de regelen die gelden voor het tot stand brengen ervan, van overeenkomstige toe- passing .

Artikel 21

§ 1. De afvalstoffenmaatschappij kan zelf verwijderings- installaties ontwerpen, bouwen, en/of exploiteren, overeen- komsten sluiten met de Gewestelijke Ontwikkelingsmaat- schappijen en met derden ten einde de verwijdering van som- mige afvalstoffen te verzekeren en de bestaande verwijde- ringsinstallaties van publiekrechtelijke en privaatrechtelijke personen overnemen.

De Vlaamse Executieve bepaalt de modaliteiten voor de overname van installaties bedoeld in §2. Hierbij wordt reke- ning gehouden met het eventueel aandeel van de Staat en andere openbare besturen in de financiering van de bouwkos- ten.

§ 2. a. De afvalstoffenmaatschappij mag op vraag en voor rekening van een gemeente, van verschillende gemeenten of van een vereniging van gemeenten, inrichtingen voor verwij- dering van huishoudelijke afvalstoffen bouwen of exploite- ren, overeenkomstig de voorwaarden bepaald bij overeen- komst.

b. De afvalstoffenmaatschappij kan de afvalstoffen van een of meer industriële ondernemingen, landbouw-, tuin- bouw- of veeteeltondernemingen of andere ondernemingen, op hun aanvraag en voor hun rekening verwijderen. De daar- voor aan de afvalstoffenmaatschappij verschuldigde vergoe- ding wordt bij overeenkomst bepaald. De vergoeding dient de werkelijke kostprijs voor de verwijdering van die afvals- toffen te omvatten.

c. De afvalstoffenmaatschappij kan ambtshalve de afval- stoffen van een onderneming verwijderen ingeval de onder- neming, na behoorlijke ingebrekestelling en binnen de daarin gestelde termijn, heeft nagelaten de haar bij of krachtens dit decreet opgelegde verplichtingen na te komen.

De ambtshalve verwijdering vindt plaats, op kosten van de ingebrekeblijvende onderneming, in de verwijderingsin- richting van de afvalstoffenmaatschappij of in die van een derde.

Artikel 22

De produkten die in de inrichtingen van de afvalstoffenmaatschappij door de terugwinning van afvalstoffen worden verkregen en die voor hergebruik geschikt zijn mogen, evenals deze die door derden worden ter beschikking gesteld, door de afvalstoffenmaatschappij op de markt gebracht en verkocht worden.

De Vlaamse Executieve kan voorschrijven dat in de algemene en bijzondere bestekken van besturen van het Vlaamse Gewest en van ondergeschikte besturen bepalingen worden opgenomen die de afzet van teruggewonnen produkten of grondstoffen regelen.

In voorkomend geval geeft de afvalstoffenmaatschappij of de voortbrenger een kwaliteitsbeschrijving van het teruggewonnen produkt.

Artikel 23

§ 1. De afvalstoffenmaatschappij is belast met het toezicht en de controle bepaald door of krachtens dit decreet, evenals met het opsporen van elke oorzaak van verontreiniging door afval.

§ 2. De afvalstoffenmaatschappij kan laboratoria oprichten voor het verrichten van analyses; zij kan deze ook laten verrichten in een door de Vlaamse Executieve daartoe erkend laboratium.

§ 3. De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regels inzake oprichting en erkenning van laboratoria voor het verrichten van analyses.

Artikel 24

§ 1. De afvalstoffenmaatschappij verkrijgt haar middelen uit de begroting van het Vlaamse Gewest, behoudens de vergoedingen ontvangen voor prestaties aan derden en de inkomsten uit de verkoop van gerecupereerde afvalstoffen.

De Vlaamse Executieve kan de gewestwaarborg verlenen aan de leningen die met haar goedkeuring door de afvalstoffenmaatschappij worden aangegaan of uitgeschreven.

§ 2. De afvalstoffenmaatschappij kan met machtiging van de Vlaamse Executieve de onroerende goederen verwerven die zij voor haar werkzaamheden nodig heeft, zo nodig bij wege van onteigening ten algemenen nutte.

HOOFDSTUK V

Vergunningen

Artikel 25

Het is verboden zonder vergunning een inrichting waarin afvalstoffen worden verwijderd, in te richten, op te richten, uit te breiden, in werking te hebben, te verplaatsen, te wijzigen, te verbouwen, dan wel een in de inrichting gebruikte werkwijze te veranderen.

Artikel 26

§ 1. De bestendige deputatie van de provinciale raad verleent, weigert of trekt de vergunning in, overeenkomstig de hierna vastgestelde regeling.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt de lijst van instellingen die advies dienen uit te brengen, over iedere vergunningsaanvraag die bij de bestendige deputatie wordt ingediend. Deze adviezen worden uitgebracht binnen de dertig dagen na ontvangst van de aanvraag.

Bij gebreke van dit advies binnen de gestelde termijn wordt het geacht gunstig te zijn.

De bestendige deputatie van de provinciale raad kan voorafgaandelijk de belanghebbenden horen.

§ 3. De bestendige deputatie van de provinciale raad neemt haar beslissing binnen de zestig dagen na het indienen van de aanvraag en brengt deze, samen met de uitgebrachte adviezen ter kennis van de afvalmaatschappij binnen de tien dagen nadat een beslissing werd genomen. Een afschrift van de beslissing door de bestendige deputatie getroffen, wordt door haar bij aangetekend schrijven betekend aan de gemeenten en aan de aanvrager.

§ 4. De bestendige deputatie van de provinciale raad legt algemene voorwaarden op volgens het bepaalde in artikel 27, § 1 bij het verlenen van een vergunning, alsook bijzondere voorwaarden indien de bijzondere aard van de afvalstoffen die zullen worden verwijderd in de inrichting die de vergunning aanvraagt, of die worden verwijderd in een inrichting die reeds een vergunning heeft verkregen, daartoe aanleiding geeft. De beslissing vermeldt de termijn waarvoor de vergunning werd gegeven.

De beslissing over een aanvraag om vergunning kan worden aangehouden indien de verlening van de vergunning hoewel bestaanbaar met het geldende plan, niet in overeenstemming is met een reeds vastgestelde doch niet in werking getreden herziening van het plan. Daarvan wordt aan de aanvrager schriftelijk melding gedaan.

§ 5. De beslissing van de bestendige deputatie betreffende een vergunningsaanvraag wordt door de gemeente, waar de vergunde inrichting gelegen is, ter kennis gebracht van de bevolking.

Artikel 27

§ 1. De Vlaamse Executieve stelt de nadere regels vast in verband met het aanvragen, het verlenen, het weigeren, het intrekken, het verval van vergunningen.

De Vlaamse Executieve stelt de algemene voorwaarden vast die gelden voor alle soortgelijke inrichtingen waarin **afvalstoffen** worden verwijderd of voor alle inrichtingen waarin dezelfde soort of soorten van afvalstoffen worden verwijderd.

De Vlaamse Executieve kan bijzondere of nieuwe bijzondere voorwaarden bepalen in verband met het wijzigen of intrekken van reeds opgelegde bijzondere voorwaarden in verband met het hernieuwen van een vergunning of met het verlengen van de termijn waarvoor zij is verleend.

Het opleggen van een waarborgsom of geëigende **verzekeringsdekking** kan worden voorzien, alsook het opleggen van een maximale geldigheidstermijn voor de vergunning.

§ 2. De afvalstoffenmaatschappij, de gouverneur van de provincie, de gemeente, de aanvrager van de vergunning, evenals de belanghebbenden kunnen beroep instellen bij de Vlaamse Executieve tegen de beslissing van de bestendige deputatie, genomen krachtens de bepalingen van artikel 26.

Het beroep wordt ingesteld bij aangetekend schrijven binnen de dertig dagen vanaf de betekening van de bestendige deputatie.

§ 3. De Vlaamse Executieve kan voor de behandeling van het beroep de aanvrager of belanghebbenden horen alsook alle nuttige adviezen inwinnen.

HOOFDSTUK VI

Huishoudelijke afvalstoffen

Artikel 28

Onverminderd de bevoegdheid van de Vlaamse Executieve om algemene regelen vast te stellen, wordt het zich ontdoen van huishoudelijke **afvalstoffen** bij gemeentelijk reglement geregeld.

Het gemeentelijk reglement behoeft de goedkeuring van de Vlaamse Executieve, die haar beslissing neemt binnen veertig dagen nadat het bij haar is ingekomen.

Artikel 29

De Vlaamse Executieve kan voorschrijven dat de **huishoudelijke afvalstoffen** die zij aanduidt, afzonderlijk worden opgehaald.

Zij bepaalt tevens door wie en op wiens kosten deze **afzonderlijke** ophaling zal geschieden.

HOOFDSTUK VII

Industriële afvalstoffen

Artikel 30

De ondernemingen door wier werkzaamheden industriële afvalstoffen ontstaan, moeten deze op hun kosten verwijderen.

Artikel 31

§ 1. Het is verboden zich van industriële afvalstoffen te ontdoen tenzij dit geschiedt :

a. door verwijdering binnen de onderneming waarin de afvalstoffen zijn ontstaan, overeenkomstig een vergunning afgegeven volgens de voorschriften vastgesteld door of krachtens dit decreet ;

b. door afgifte aan een inrichting die ingevolge een vergunning verleend volgens de voorschriften vastgesteld door of krachtens dit decreet, die stoffen mag verwijderen ;

c. door afgifte aan een in een ander gewest of land gevestigde persoon die aantoonst dat hij die afvalstoffen in dat gewest of land mag verwijderen ; de Vlaamse Executieve kan nadere regelen stellen.

§ 2. De bepalingen van hoofdstuk V zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 32

Geen industriële afvalstoffen mogen worden vervoerd dan door of voor een inrichting of persoon als bedoeld in artikel 3 1, § 1, b en c ; de Vlaamse Executieve kan nadere regelen bepalen.

Artikel 33

§ 1. Niemand mag aan een derde afgifte doen van industriële afvalstoffen, zonder daarbij een omschrijving te verstrekken van de aard, de samenstelling en de hoeveelheid van die afvalstoffen.

§ 2. Niemand mag van een derde industriële afvalstoffen ontvangen zonder dat daarbij een omschrijving wordt verstrekt van de aard, de samenstelling en de hoeveelheid van die afvalstoffen.

Artikel 34

§ 1. De ondernemingen bedoeld in artikel 30 moeten aan de afvalstoffenmaatschappij aangifte doen van de aard, de samenstelling en de hoeveelheid van de afvalstoffen alsmede van de wijze waarop zij zich ervan zullen ontdoen.

De Vlaamse Executieve kan nadere regelen stellen inzake de periodiciteit van de aangifte en andere voorwaarden bepalen waaraan de aangifte moet voldoen.

§ 2. De onderneming die zich van industriële afvalstoffen ontdoet door afgifte aan een andere onderneming, is verplicht aan de afvalstoffenmaatschappij te melden :

a. de datum van de afgifte ;

b. de naam en het adres van de onderneming aan wie de stoffen zijn afgegeven ;

c. de aard, de samenstelling en de hoeveelheid van de afgegeven stoffen ;

d. de plaats waar en de wijze waarop de stoffen zijn afgegeven ;

e. ingeval de afgifte geschiedt door de tussenkomst van een ander die opdracht heeft de stoffen te vervoeren naar diegene voor wie ze zijn bestemd : de naam en het adres van de vervoerder.

§ 3. De afgifte bedoeld in artikel 31, § 1, c, wordt aangegeven aan de Vlaamse Executieve die de overheid van het betrokken gewest of land kan inlichten.

Artikel 35

De houder van een vergunning tot het verwijderen van industriële afvalstoffen is verplicht met betrekking tot elke aan hem gedane afgifte van dergelijke stoffen aan de **afvalmaatschappij** te melden :

- a. de datum van de afgifte ;
- b. de naam en het adres van degene van wie de stoffen afkomstig zijn ;
- c. de aard, de samenstelling en de hoeveelheid van de afgegeven stoffen ;
- d. de plaats waar en de wijze waarop de stoffen zijn afgeleverd ;
- e. ingeval de afgifte is geschied door tussenkomst van een ander die opdracht had de stoffen naar hem te vervoeren : diens naam en adres.

De Vlaamse Executieve kan nadere regelen stellen inzake de periodiciteit van de aangifte en andere voorwaarden **bepalen** waaraan de aangifte moet voldoen.

Artikel 36

§ 1. De Vlaamse Executieve kan nadere regelen stellen omtrent de wijze waarop de in de artikelen 31 tot 35 opgelegde verplichtingen moeten worden nagekomen.

§ 2. De Vlaamse Executieve kan bepalen dat de in de artikelen 31 tot 35 opgelegde verplichtingen niet gelden ten aanzien van de door haar aangewezen categorieën van afvalstoffen.

Artikel 37

De Vlaamse Executieve wijst de gevaarlijke industriële afvalstoffen aan die een selectieve ophaling en een bijzondere behandeling behoeven ; zij stelt de nadere regelen vast.

HOOFDSTUK VIII

Bijzondere categorieën van afvalstoffen

Afdeling 1

Voertuigwrakken

Artikel 38

§ 1. Het is verboden zich van een voertuigwrak te ontdoen anders dan door afgifte :

- a. aan een inrichting die de vereiste vergunning bezit ;
- b. aan een in een ander gewest of land gevestigde persoon die aantoont dat hij het voertuigwrak in dat gewest of land mag verwijderen ; de Vlaamse Executieve kan nadere regelen bepalen.

§ 2. De bepalingen vervat in hoofdstuk V zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 39

De inrichting of de persoon aan wie een voertuigwrak wordt afgegeven, is verplicht tot afgifte van een ontvangstbewijs.

Afdeling 2

Afvalolie

Artikel 40

§ 1. Het is verboden zich van afvalolie te ontdoen anders dan door afgifte :

a. aan een inrichting die voor het ophalen en het inzamelen van afvalolie een vergunning bezit ;

b. aan een inrichting die een vergunning voor het verwijderen van afvalolie bezit ;

c. aan een in een ander gewest of land gevestigde persoon die aantoont dat hij de afvalolie in dat gewest of land mag verwijderen.

De opgehaalde en ingezamelde afvalolie mag alleen worden afgegeven aan de in b. bedoelde inrichting, die verplicht is de aangeboden afvalolie in ontvangst te nemen tegen afgifte van een ontvangstbewijs.

De Vlaamse Executieve kan nadere regelen bepalen.

§ 2. Op de vergunning voor het ophalen, het inzamelen en het verwijderen van afvalolie zijn de bepalingen vervat in hoofdstuk V van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat de Vlaamse Executieve op algemene wijze de gevallen kan omschrijven waarin een vergunning kan toelaten dat de houder ervan de afvalolie slechts in ontvangst mag nemen tegen betaling van een vergoeding waarvan zij het tarief bepaalt.

Afdeling 3

Landbouwafvalstoffen

Artikel 41

De Vlaamse Executieve stelt de lijst op van de soorten van landbouwafvalstoffen waarop de bepalingen vastgesteld bij of krachtens dit decreet toepasselijk zijn.

Zij wijst in hetzelfde besluit aan welke van voornoemde bepalingen op de in die lijst opgenomen soorten van landbouwafvalstoffen toepasselijk zijn, en bepaalt daarin of de onderneming waarin zodanige afvalstof ontstaat, een vergunning moet bezitten. Ingeval een vergunning wordt opgelegd, zijn de bepalingen vervat in hoofdstuk V van overeenkomstige toepassing.

Artikel 42

De Vlaamse Executieve kan bijzondere voorschriften vaststellen voor het verwijderen van soorten van landbouwafval-

stoffen die in de lijst bedoeld in artikel 41 zijn opgenomen en die wegens hun aard of hoeveelheid schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid van de mens of voor het milieu.

Afdeling 4

Gevaarlijke afvalstoffen

Artikel 43

De Vlaamse Executieve stelt ~~de~~ lijst op van de gevaarlijke afvalstoffen die een specifieke verwijdering behoeven om geen gevaar op te leveren voor de gezondheid van de mens of voor het milieu.

Artikel 44

§ 1. Het is verboden zich te ontdoen van gevaarlijke afvalstoffen anders dan door afgifte :

a. aan een inrichting die daarvoor een vergunning bezit en die verplicht is de aangeboden gevaarlijke afvalstoffen in ontvangst te nemen tegen afgifte van een ontvangstbewijs ;

b. aan een in een ander gewest of land gevestigde persoon die aantoont dat hij die afvalstoffen in dat gewest of land mag verwijderen ; de Vlaamse Executieve kan nadere regelen bepalen.

§ 2. De bepalingen van hoofdstuk V zijn van overeenkomstige toepassing.

Afdeling 5

Bijzondere afvalstoffen

Artikel 45

Het is verboden zich van afvalstoffen van ziekenhuizen te ontdoen anders dan overeenkomstig de regeling vastgesteld door de Vlaamse Executieve.

Artikel 46

§ 1. De Vlaamse Executieve stelt de lijst vast van de gevaarlijke afvalstoffen.

§ 2. Het is verboden zich te ontdoen van gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen anders dan door afgifte :

a. aan de daartoe door de Vlaamse Executieve aangewezen selectieve ophaaldienst ;

b. aan een vergunde inrichting voor het verwijderen van gevaarlijke afvalstoffen ;

c. aan een door de Vlaamse Executieve aangewezen persoon of inrichting.

HOOFDSTUK IX

Milieuheffingen

Artikel 47

§ 1. Aan een milieuheffing zijn onderworpen :

a. diegenen die houder zijn van een vergunning als bedoeld in de artikelen 26, 31, 38, 40, 41 en 44 ;

b. diegenen die door de Vlaamse Executieve aangewezen produkten vervaardigen, op de markt brengen of gebruiken die bij hun vervaardiging afvalstoffen doen ontstaan die dienen te worden verwijderd of na hun gebruik als afvalstoffen dienen te worden verwijderd.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt het bedrag van de milieuheffingen.

De beslissing wordt aan de Vlaamse Raad voorgelegd.

Het bedrag van de milieuheffing bedoeld in § 1, a, wordt bepaald op grond van de aard, de samenstelling en de hoeveelheid van de verwijderde afvalstoffen en de weerslag van de verwijdering op de gezondheid van de mens of op het milieu.

Het bedrag van de milieuheffing bedoeld in § 1, wordt bepaald volgens de kosten van de verwijdering.

§ 3. De Vlaamse Executieve bepaalt de wijze waarop en de termijn waarin de milieuheffingen worden geïnd.

HOOFDSTUK X

Diverse bepalingen

Artikel 48

Onverminderd de bevoegdheden toegekend bij dit decreet, kan de Vlaamse Executieve alle vereiste regelingen vaststellen ter nakoming van de verplichtingen die volgen uit verdragen of uit de krachtens die verdragen tot stand gekomen internationale akten welke regelingen de bepalingen van dit decreet kunnen opheffen of wijzigen.

Artikel 49

De Vlaamse Executieve brengt de regelingen die zij vaststelt met toepassing van artikel 48, vóór hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad ter kennis van de Vlaamse Raad.

Artikel 50

De bouwvergunning, als bedoeld in artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, voor een inrichting waarvoor krachtens dit decreet een vergunning nodig is, wordt geschorst zolang de vergunning krachtens dit decreet niet is verleend.

Artikel 51

Onverminderd de toepassing van de wet van 8 februari 1978 houdende goedkeuring van het verdrag ter voorkoming van de verontreiniging van de zee ten gevolge van het storten vanaf schepen en luchtvaartuigen en van de Bijlagen, opgemaakt te

Oslo op 15 februari 1972, is het verwijderen van afvalstoffen die bestemd zijn om in zee gestort te worden vanaf schepen of luchtvaartuigen, onderworpen aan de bepalingen van dit decreet.

Artikel 52

§ 1. De afvalstoffenmaatschappij is gelast een databank voor afvalstoffen op te richten.

De databank voor afvalstoffen bevat alle beschikbare gegevens met betrekking tot de afvalstoffen en onder meer, een omschrijving van :

- de aard en de hoeveelheid van de afvalstoffen ;
- de stand van zaken met betrekking tot hun verwijdering.

§ 2. De Vlaamse Executieve kan nadere regelen stellen met betrekking tot de inrichting en werking van de databank voor afvalstoffen. Zij kan onder meer bepalen welke personen en instellingen ertoe gehouden zijn aan de Minister de inlichtingen te verschaffen inzake de produktie en de verwijdering van afvalstoffen die hij bepaalt.

Artikel 53

In uitzonderlijke omstandigheden kan de Vlaamse Executieve bij een met redenen omkleed besluit toestaan dat voor een termijn van maximum 1 jaar vanaf de inwerkingtreding van dit decreet wordt afgeweken van één of meer bepalingen vastgesteld door of krachtens dit decreet, op voorwaarde dat daardoor de verwezenlijking van het doel van dit decreet niet in het gedrang komt.

HOOFDSTUK XI

Toezicht

Artikel 54

Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie houden de ambtenaren die de Vlaamse Executieve aanwijst toezicht op de uitvoering van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

De gouverneur van de provincie of de burgemeester van de gemeenten waar afvalstoffen worden achtergelaten of worden aangetroffen in overtreding met de bepalingen van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, kunnen de verwijdering ervan bevelen en alle nodige maatregelen hiertoe nemen.

Artikel 55

§ 1. De gouverneur van de provincie, de burgemeester en de ambtenaren bedoeld in artikel 54 mogen bij de uitoefening van hun opdracht :

1. op elk ogenblik van de dag of van de nacht, zonder voorafgaande verwittiging, vrij binnen gaan in alle inrichtingen, gedeelten van inrichtingen, lokalen en werplaatsen waar afvalstoffen worden opgeslagen of verwijderd ; tot de bewoonde lo-

kalen hebben zij slechts toegang tussen vijf uur 's morgens en negen uur 's avonds en met toestemming van de politierechter ;

2. elk onderzoek, elke controle en enquête instellen, alsook alle inlichtingen inwinnen die zij nodig achten om zich ervan te vergewissen dat de decreets- en reglementsbepalingen worden nageleefd, en met name :

a) alle personen ondervragen over feiten welke het nuttig is te kennen voor de uitoefening van het toezicht ;

b) zich zonder verplaatsing alle boeken en bescheiden doen voorleggen die bij dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan zijn voorgeschreven, afschriften of uittreksels ervan opmaken en ze tegen ontvangstbewijs in beslag nemen ;

c) inzage nemen van alle boeken en bescheiden die vereist zijn voor het volbrengen van hun opdracht ;

d) zonder kosten monsters nemen voor het bepalen van de samenstelling van de afvalstoffen, in voorkomend geval van de houders van die zaken de nodige verpakking eisen voor het vervoeren en het bewaren van die monsters ; de Vlaams Executieve bepaalt de wijze waarop en voorwaarden waaronder monsters worden genomen ;

3. in de uitoefening van hun ambt de bijstand van de gemeentepolitie en van de rijkswacht vorderen.

§ 2. De ambtenaren, bedoeld in artikel 54 zijn bevoegd ingeval van overtredingen processen-verbaal op te stellen, die bewijskracht hebben tot het tegendeel bewezen is.

Op straffe van nietigheid moet een afschrift van het proces-verbaal ter kennis van de overtreder gebracht worden binnen de veertien dagen na de vaststelling van de overtreding.

HOOFDSTUK XII

Strafbepalingen

Artikel 56

Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van honderd frank tot honderdduizend frank of met één van die straffen alleen, wordt gestraft :

1. hij die de voorschriften vastgesteld door of krachtens dit decreet of de voorschriften van de verleende vergunning overtreedt ;

2. hij die het bij krachtens dit decreet geregelde toezicht verhindert.

Artikel 57

Bij herhaling binnen drie jaar na een vorige veroordeling kan de straf op het dubbele van het maximum worden gebracht.

Artikel 58

De afval, de verpakking, de werktuigen en de vervoermiddelen die gediend hebben om de overtredingen te plegen, kun-

nen verbeurd verklaard worden, zelfs wanneer ze niet aan de overtreder toebehoren.

Artikel 59

§ 1. Degene die afvalstoffen achterlaat in strijd met de bepalingen van dit decreet, wordt door de rechtbank veroordeeld tot het verwijderen ervan binnen een door haar vastgestelde termijn.

§ 2. Onverminderd het bepaalde in § 1 kan de veroordeelde worden verplicht tot terugbetaling van de kosten voor het verwijderen door de gemeente of door de afvalstoffenmaatschappij.

Artikel 60

De werkgever is burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboeten waartoe zijn aangestelden of lasthebbers zijn veroordeeld, evenals voor de betaling van de rechtskosten.

Artikel 61

De inrichtingen die vergunningsplichtig zijn met toepassing van de bepalingen vastgesteld door of krachtens dit decreet, zijn ertoe gehouden de natuurlijke persoon aan te wijzen die verantwoordelijk is voor het naleven van de bepalingen, vastgesteld door of krachtens dit decreet, en van de voorschriften van de verleende vergunning.

Artikel 62

Als medeplichtig aan een overtreding van een bepaling vastgesteld door of krachtens dit decreet of van een voorschrift van de verleende vergunning wordt beschouwd, eenieder die bevoegd is bevelen of onderrichtingen te geven aan de overtreder, tenzij is vastgesteld dat hij de overtreding niet heeft kunnen verhinderen.

Artikel 63

Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, uitgezonderd hoofdstukken V en VII, maar met inbegrip van artikel 85, zijn toepasselijk op de bij dit decreet bepaalde misdrijven.

HOOFDSTUK XIII

Overgangs- en opheffingsbepalingen

Artikel 64

§ 1. De Vlaamse Executieve richt de afvalstoffenmaatschappij op binnen zes maanden na de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad.

§ 2. Zolang de afvalstoffenmaatschappij haar werkzaamhe-

den niet heeft aangevangen, worden de door of krachtens dit decreet bepaalde taken uitgeoefend door de Vlaamse Executieve.

Artikel 65

Voor het Vlaamse Gewest worden opgeheven :

1. artikel 3, § 2, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de **oppervlaktewateren** tegen verontreiniging ;

2. artikel 38 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud ;

3. in zover zij betrekking hebben op de afvalstoffen waarop dit decreet van toepassing is :

a) de bepalingen van het Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming ;

b) de bepalingen van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 houdende maatregelen van diergeneeskundige politie op vuilnisbelten en op het gebruik van organische afval en keukenafval voor de voeding van huisdieren.

De **opheffing** van bovenstaande wetsbepalingen treedt in werking op de dag waarop de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten die deze materie regelen toepasselijk worden op de in hogervermelde wetsbepalingen vervatte materie.

Artikel 66

De besluiten genomen ter uitvoering van artikel 3, § 2, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, blijven van kracht totdat zij worden opgeheven of totdat hun geldigheidsduur **verstrykt**.

Artikel 67

De bepalingen van dit decreet treden in werking op de data die de Vlaamse Executieve vaststelt en ten laatste drie jaar na de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad.

Artikel 68

§ 1. De vergunningen die met toepassing van het Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming voor het verwijderen van afvalstoffen werden verleend, vervallen op de dag waarop in toepassing van dit decreet een definitieve beslissing werd genomen over de vergunningsaanvraag, die de bedoelde **vergunning**splichtigen gehouden zijn in te dienen binnen het jaar vanaf de inwerkingtreding van dit decreet.

§ 2. De aanvragen om vergunning die met toepassing van het algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming voor het verwijderen van afvalstoffen zijn ingediend en waaromtrent bij de inwerkingtreding van dit decreet nog geen definitieve beslissing is genomen, blijven onderworpen aan de bepalingen van het Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming, onverminderd het bepaalde in § 1.

§ 3. De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden waaronder en de termijn waarin de personen en inrichtingen die met dit decreet vergunningsplichtig worden, de **vergunning**splachtige activiteiten die ze bij de inwerkingtreding van dit decreet uitoefenen, voorlopig mogen voortzetten.